

Bestemmingsplan

Woonschepen

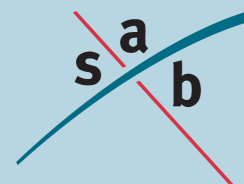
Gemeente Stichtse Vecht

gemeente
Stichtse
Vecht

Datum: 27 november 2012

Projectnummer: 90894

ID: NL.IMRO.1904.BPWoonschepenLGB-VG01

INHOUD

Toelichting

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Het plangebied	3
1.3	Vigerende regelingen	5
1.4	Leeswijzer	5
2	Beleidskaders	6
2.1	Rijksbeleid	6
2.2	Provinciaal beleid	12
2.3	Gemeentelijk beleid	17
3	Kenschets plangebied	21
3.1	Ontstaansgeschiedenis	21
3.2	Beeldkwaliteit	22
3.3	Natuurwaarden	24
4	Milieuaspecten	28
4.1	Bodem	28
4.2	Geluid	28
4.3	Hinder	29
4.4	Luchtkwaliteit	29
4.5	Water	30
4.6	Externe veiligheid	33
5	Het juridische plan	37
5.1	Algemeen	37
5.2	Artikelsgewijs bespreking	37
5.3	Bestemmingen	40
6	Economische uitvoerbaarheid	43
7	Procedure	44
7.1	Inspraak	44
7.2	Overleg	44
7.3	Zienswijzen	44

Bijlagen

Bijlage 1: Nota beantwoording inspraak- en overlegreacties

Bijlage 2: Reactienota zienswijzen

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het college van Burgemeester en wethouders van de voormalige gemeente Loenen heeft op 23 oktober 2007 in haar collegevergadering besloten dat het beleid van de provinciale woonschepenverordening en de ruimtelijke uitgangspunten in het streekplan als basis dienen voor de planologische inpassing. Inmiddels zijn de bestemmingsplannen van de verschillende kernen in de voormalige gemeente Loenen geactualiseerd. Hierin is ook het nieuwe woonschepenbeleid van de provincie Utrecht opgenomen. Voor de woonschepen gelegen in het buitengebied en de woonschepen gelegen in de kern Loenen aan de Vecht wordt, vooruitlopend op de toekomstige actualisatie van het bestemmingsplan Buitengebied, het beleid voor woonschepen door middel van het voorliggende bestemmingsplan juridisch-planologisch geregeld. Het bestemmingsplan heeft een conserverend karakter in die zin dat het bestaande provinciale beleid in het bestemmingsplan wordt geregeld voor bestaande woonschepen. Nieuwe ligplaatsen voor woonschepen worden niet mogelijk gemaakt binnen dit bestemmingsplan.

1.2 Het plangebied

Het plangebied bevat alle locaties waar woonschepen zijn gelegen binnen de voormalige gemeente Loenen, exclusief de woonschepen gelegen binnen de grenzen van de bestemmingsplannen Nieuwersluis, Vreeland en Nigtevecht. De actualisatie van deze bestemmingsplannen is in het kader van de nieuwe Wro ingezet en is in 2011 afgerond.

De begrenzing van het plangebied is op de volgende pagina aangegeven door middel van rode plangrenzen. Vanwege de verspreide ligging van de woonschepen wordt het plangebied gekenmerkt door versnippering.

Begrenzing plangebied
bestemmingsplan Woonschepen

1.3 Vigerende regelingen

Voor het plangebied vigeren momenteel de volgende bestemmingsplannen:

- Bestemmingsplan “Buitengebied van de gemeente Loenen; goedgekeurd door Gedeputeerde Staten op 5 december 1979;
- Bestemmingsplan “Landelijk Gebied” van de gemeente Loenen; vastgesteld door de raad op 1 juli 2003 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten op 17 februari 2004;
- Bestemmingsplan Kom Loenen aan de Vecht van de gemeente Loenen; goedgekeurd door Gedeputeerde Staten op 9 januari 2001;
- Bestemmingsplan Klompweg 43 (Papyrus), 15 december 2011.

Het voorliggende bestemmingsplan Woonschepen treedt in de plaats van bovenstaande bestemmingsplannen voor zoverre deze betrekking hebben op het plangebied.

1.4 Leeswijzer

In de toelichting komen achtereenvolgens verschillende onderdelen aan de orde. Na dit inleidende hoofdstuk worden in hoofdstuk 2 de relevante beleidslijnen samengevat. Hoofdstuk 3 geeft een kenschets van het plangebied. De in het geding zijnde milieuaspecten worden in hoofdstuk 4 beschreven. In hoofdstuk 5 komen de juridische aspecten aan bod. Tot bevat hoofdstuk 6 de economische uitvoerbaarheid van het plan en hoofdstuk 7 de momenten van participatie in de bestemmingsplanprocedure.

Naast de toelichting bestaat het bestemmingsplan uit (plan)regels en de verbeelding (analoog en digitaal).

2 Beleidskaders

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de relevante beleidskaders. Achtereenvolgens komen rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid aan de orde.

2.1 Rijksbeleid

2.1.1 *Nota Ruimte*

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De nota bevat, in overeenstemming met het Hoofdlijnenakkoord van het kabinet, de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. In de Nota Ruimte wordt het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte vervangt de ruimtelijk relevante rijksnota's c.q. de planologische kernbeslissingen (PKB's), behorend bij de Vierde nota over de ruimtelijke ordening Extra (en de Actualisering daarvan in de Vinac) en het Structuurschema Groene Ruimte.

Hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies op het relatief beperkte oppervlak van Nederland. Meer specifiek richt het kabinet zich hierbij op vier algemene doelen: versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden, en borging van de veiligheid.

In de Nota Ruimte zijn alleen uitspraken opgenomen die een specifiek nationaal ruimtelijk belang dienen of die zorgen voor een gegarandeerde basiskwaliteit voor alle bewoners van Nederland. Rode contouren komen daarom in de nota niet meer voor; een goede waarborging en ontwikkeling van de kwaliteit van specifieke natuurgebieden en landschappen wel.

Voor het bestemmingplan Woonschepen is een tweetal beleidslijnen van belang:

- de waarborging en ontwikkeling van bijzondere landschappelijke en cultuurhistorische waarden uitgewerkt in Nationale Landschappen;
- de Nieuwe Hollandse Waterlinie als onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (cultuurhistorische waarden in natuurgebieden).

Het Rijk heeft een specifieke verantwoordelijkheid voor de borging en ontwikkeling van gebieden en structuren met zowel internationaal unieke als voor Nederland kenmerkende landschappelijke en cultuurhistorische waarden. In het verlengde hiervan heeft het Rijk Nationale Landschappen aangewezen. Het plangebied maakt zowel onderdeel uit van het Nationale Landschap 'Groene Hart' als van de 'Nieuwe Hollandse Waterlinie'. Het beleid richt zich op het behoud en de ontwikkeling van de kernkwaliteiten. 'Behoud door ontwikkeling' vormt het uitgangspunt voor het ruimtelijke beleid. In gebieden waar waarden met elkaar in contact komen stelt het Rijk vast dat, indien in natuurgebieden waar sprake is van vastgestelde bijzondere cultuurhistorische waarden de ontwikkeling van de natuurlijke waarden hierop moet worden afgestemd.

De kernkwaliteiten voor het Groene Hart worden in de Nota Ruimte vooral omschreven in het teken van de natuurlijke waarden, zoals de veenweidegebieden, de 'waarden' en de plassen. In deze gebieden is het water dominant aanwezig en de grote open ruimtes worden omzoomd door waterlopen, lintdorpen, dijken en kaden.

De kernkwaliteiten voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie worden als volgt omschreven:

- "samenhangend systeem van forten, dijken, kanalen en inundatiekommen";
- "groen en overwegend rustig karakter".

De 'Nieuwe Hollandse Waterlinie' is daarnaast op de voorlopige lijst van Werelderfgoederen van UNESCO geplaatst. Het Rijk verplicht zich hiermee het gebied te beschermen door middel van streek- en bestemmingsplannen.

Het Rijk, de provincie en de gemeente zijn verantwoordelijk voor bescherming, instandhouding en ontwikkeling van de aanwezige bijzondere waarden en kenmerken van de Ecologische Hoofdstructuur. Het betreffen vooral bestaande natuurgebieden, landgoederen en natuurontwikkelingsgebieden, die in de omgeving van de Vecht en de Vecht zelf die tot de Ecologische Hoofdstructuur behoort en hierin is aangewezen als ecologische verbindingzone.

Daarnaast is de Nieuwe Hollandse Waterlinie aangewezen als robuuste ecologische verbinding om de ruimtelijke samenhang van de Ecologische Hoofdstructuur op (inter)nationaal niveau te verbeteren. De ecologische functie van de Waterlinie moet, in combinatie met de cultuurhistorische en landschappelijke waarden, worden versterkt.

Vertaald naar het plangebied betekenen deze uitgangspunten dat een conserverend beleid ten aanzien van de ruimtelijke opbouw moet worden gevoerd. In gebieden met een bijzondere landschappelijke of cultuurhistorische waarde moet de 'verstedelijking' zoveel mogelijk worden beperkt. Het bestaande aantal woonschepen zal daarom worden geconserveerd. Uitbreiding van het aantal woonschepen is niet aan de orde.

2.1.2 Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid

Op grond van artikel 2.3, lid 2, van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) moeten structuurvisies niet alleen beleid bevatten maar tevens laten zien hoe men zich voorstelt dat deze voornemens zullen worden gerealiseerd. Hiertoe heeft het kabinet in juni 2008 de Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid vastgesteld. De paragraaf geeft inzicht in welke nationale belangen het kabinet heeft gedefinieerd en op welke wijze het Rijk deze wil verwezenlijken. In het bijzonder welke belangen zullen worden gewaarborgd in de AMVB Ruimte. De Realisatieparagraaf krijgt de status van structuurvisie en wordt als het ware toegevoegd aan de nota Ruimte en overige PKB's. In de realisatieparagraaf zijn de volgende Nationale Ruimtelijke belangen uit de Nota Ruimte opgenomen die voor onderhavige bestemmingsplan van belang zijn:

- Nationale landschappen: begrenzing. 'Ja, mits'-regime (kernkwaliteiten, migratiesaldo nul, ruimte voor aanwezige bedrijvigheid, tegengaan grootschalige verstedelijking) en planologische bescherming werelderfgoederen Nieuwe Hollandse Waterlinie, Stelling van Amsterdam en Beemster.

Het voorliggende bestemmingsplan is conserverend van aard en daardoor niet in strijd met de belangen uit de Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid.

2.1.3 AMvB Ruimte

Door de AMvB Ruimte zullen de rijksbelangen veel directer doorwerken in gemeentelijke bestemmingsplannen. Dit moet leiden tot snellere besluitvorming en minder bestuurlijke drukte. Kern van de nieuwe Wro is dat alle overheden hun ruimtelijke belangen vóóraf kenbaar maken en aangeven langs welke weg zij die belangen denken te realiseren. Rijk en provincies bemoeien zich voortaan uitsluitend met wat daadwerkelijk van nationaal respectievelijk van provinciaal belang is. Ook moeten Rijk en provincies duidelijk maken of de borging van een belang gevolgen heeft voor ruimtelijke besluitvorming door gemeenten, bijvoorbeeld bij het opstellen van bestemmingsplannen.

Besloten is dat de nationale belangen die juridische doorwerking behoeven, geborgd gaan worden door een algemene maatregel van bestuur (AMvB). Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening ('AMvB Ruimte') is zo'n juridisch instrument.

De AMvB komt in twee ronden tot stand. De eerste tranche bevat, zoals in de Realisatieparagraaf is weergegeven, een beleidsneutrale omzetting van bestaande beleidskaders. De tweede tranche van de AMvB zal de beleidskaders bevatten, waarvan bekend is dat deze als gevolg van de totstandkoming van voorgenomen structuurvisies zullen worden herijkt. Verwacht wordt dat de eerste tranche van de AMvB half 2010 in werking kan treden. De tweede tranche zal naar verwachting in de eerste helft van 2011 in werking treden.

De minister heeft voor een beperkt aantal gevallen besloten tot inzet van de AMvB-bevoegdheid, waarmee de nationale belangen tot op bestemmingsplanniveau worden geborgd. Het gaat om negen onderwerpen ontleend aan de Nota Ruimte, alsmede de kern van de PKB Derde Nota Waddenzee, de PKB Structuurschema Militaire Terreinen (SMT2) en de PKB Project Mainportontwikkeling Rotterdam (PMR). In al deze gevallen betreft het zaken die in bestaande PKB-teksten duidelijk kaderstellend zijn geformuleerd.

De eerste tranche bevat het raamwerk van de AMvB en de beleidskaders ten aanzien van:

- Bundeling van verstedelijking en economische activiteiten;
- Kustfundament;
- Grote rivieren;
- Regionaal watersysteem
- EHS
- Nationale landschappen
- Rijksbufferzones
- Recreatie
- Basisrecreatietoervaartnet
- Waddenzee-kaders
- SMT-kaders
- PMR-kaders
- SER-ladder voor bedrijventerreinen
- Snelwegomgeving-kaders

Een bijzondere PKB-uitspraak is de zgn. concrete beleidsbeslissing (cbb). Dat zijn onderdelen van een PKB die gemeenten en provincies bij hun ruimtelijke besluiten in acht moeten nemen.

Hoewel juridisch niet strikt noodzakelijk omdat deze cbb's onder het overgangsrecht vallen, zal de AMvB conform het gestelde in de Realisatieparagraaf vanuit het oogpunt van volledigheid en overzichtelijkheid ook de cbb's bevatten.

Vanuit de eerste tranche zijn de onderdelen EHS en Nationale Landschappen van belang voor het plangebied. Voor de EHS geeft de AMvB aan dat wordt ingezet op behoud van en het tegengaan van aantasting van de ecologische waarden van de Ecologische Hoofdstructuur. Het voorliggende bestemmingsplan sluit op dit onderdeel van de AMvB aan, doordat geen nieuwe ontwikkelingen worden mogelijk gemaakt en de ecologische waarden van de EHS in het plangebied (de Vecht als ecologische verbindingzone) niet worden aangetast.

Ten aanzien van het onderdeel Nationale Landschappen geldt dat het plangebied gelegen is in de Nationale Landschappen het Groene Hart, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en deels de Stelling van Amsterdam. Voor alle Nationale Landschappen bepaalt de AMvB dat moet worden ingezet op instandhouding en versterking van de kernkwaliteiten. Nieuwe ontwikkelingen zijn, onder voorwaarden, mogelijk mits aantasting van het Nationale Landschap niet plaatsvindt. Het voorliggende bestemmingsplan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk, waardoor aantasting van de Nationale Landschappen niet plaatsvindt.

Gesteld kan worden dat het bestemmingsplan goed aansluit bij de beleidslijn uit de Ontwerp AMvB Ruimte.

2.1.4 Nota Belvédère

Door het rijk is veel aandacht besteed aan behoud en versterking van de cultuurhistorische waarden van Nederland. In de Nota Belvédère is dit beleid vastgelegd. In deze nota wordt gepleit voor een respectvolle omgang met cultuurhistorische waarden. Verbetering van de kwaliteit van de leefomgeving en behoud van het aanwezige cultuurhistorische erfgoed is hierbij het doel. Op basis van archeologische, historisch-(steden)bouwkundige en historisch geografische kenmerken is een kansenkaart voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland gemaakt. Hierbij zijn 70 Belvédèregebieden en 105-steden geselecteerd, waarbij zeldzaamheid, gaafheid en representativiteit selectiecriteria waren.

Het plangebied ligt in de Belvédèregebieden "Vecht- en plassengebied" en de "Nieuwe Hollandse Waterlinie". Het gebied is aangewezen vanwege het complex van landschapstypen, te weten:

- de Vecht met het meer besloten en parkachtige karakter van de oeverwallen;
- het weidse landschap van het veenweidegebied;
- de linie met haar forten en open schutsvelden.

Op de oeverwallen en stroomruggen langs de Vecht tonen veel zichtbare monumenten sporen van vroegere bewoning. Oude landgoederen en buitenplaatsen met grote parkbossen, tuinen en soms ook zogenaamde overtuinen. Na de eerste ontginningen won men turf, waardoor grote meren en smalle ontginningsassen ontstonden. Het uitgestrekte veenweidegebied heeft daardoor kenmerkende smalle en zeer langgerekte verkavelingen die haaks op de Vecht staan.

De Hollandse Waterlinie is ontworpen in samenhang met het landschap. Naast de fysieke aanwezigheid van historische vestigingsstructuren, forten en dijken zijn ook inundatiegebieden en schootsvelden, kenmerkend door eenheid en openheid, nog herkenbaar in het omliggende landschap.

Met de Nota Belvédère pleiten de vier ministeries voor een respectvolle omgang met cultuurhistorische waarden binnen ruimtelijke ontwikkelingen. Niet door een veto uit te spreken over veranderingen, ook niet door het verleden te laten voor wat het is, maar door te zoeken naar wederzijds profijt. De strategie is 'behoud door ontwikkeling'. In deze nieuwe ontwikkelingsgerichte strategie vormt de cultuurhistorie het uitgangspunt voor ruimtelijke planvormingsprocessen. Het betreft een tweeledig doel: verbetering van de kwaliteit van de leefomgeving en behoud van het cultuurhistorische erfgoed. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient daarom bovenstaande strategie als overkoepelend uitgangspunt te worden genomen.

2.1.5 *Linieperspectief Panorama Krayenhoff*

Als vervolg op de Nota Belvédère is het principe 'behoud door ontwikkeling' in het linieperspectief Panorama Krayenhoff uitgewerkt voor het nationale project Nieuwe Hollandse Waterlinie. Het Linieperspectief is in december 2003 door het kabinet vastgesteld en in de vijf betrokken Colleges van Gedeputeerde Staten met instemming behandeld waardoor het Linieperspectief geldt als leidraad voor de ontwikkeling van de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

Het Linieperspectief zet in op twee strategieën voor de verwezenlijking, namelijk planologische doorwerking en actieve ontwikkeling. De planologische doorwerking bestaat uit bescherming van de Waterlinie via de Monumentenwet en via de Wet ruimtelijke ordening in bestemmingsplannen. Voor de actieve ontwikkeling dienen uitvoeringsplannen per deelgebied (enveloppe) te worden ontwikkeld.

In het Panorama Krayenhoff zijn drie ambities voor 2020 geformuleerd. "Behoud door ontwikkeling" is het motto van het rijksbeleid voor de cultuurhistorie in relatie met andere beleidsvelden tot ruimtelijke ontwikkeling. Behoud van historische gebouwen en structuren waaraan een eigentijdse betekenis wordt toegekend, is een belangrijk deel van de toekomstgerichte ontwikkelingsstrategie. De ambities van de Nieuwe Hollandse Waterlinie staan in dat teken. De waterlinie heeft haar defensieve betekenis verloren, maar heeft nog wel betekenis als het gaat om de functie van het landschap als collectief geheugen, met de ontwikkeling van het westen van het land tot samenhangende deltametropool en als het gaat om een nieuwe benadering van waterbeheer.

Gestreefd wordt daarom naar de ontwikkeling van:

- nationale geheugensteun;
- megasingel door de deltametropool;
- schakel in de waterbeheersing.

Voor het herstel van de eenheid in de Waterlinie is een ontwikkelingsprogramma met drie niveaus voorgesteld:

- het eerste betreft projecten die gericht zijn op reconstructie, renovatie of transformatie van de hoofdverdedigingslijn als landschapslijn, van de forten als verblijfsplaatsen en landschapsecologische stepping stones, en van de waterstaatswerken als cruciale historische componenten;
- het tweede niveau betreft projecten die gericht zijn op het waarneembaar maken van de werking van de Waterlinie;
- het derde niveau betreft ondersteunende projecten in de sfeer van het toerisme en de woon- en werkgelegenheid.

Binnen het plangebied van dit bestemmingsplan speelt het volgende project:

Groene Ruggengraat

De opgave bestaat uit het benutten van mogelijkheden om de kwaliteiten van de Waterlinie te combineren met de aanleg van een robuuste ecologische verbinding door de streek. De Vecht speelt hierin als ecologische verbinding een belangrijke rol.

Het voorliggende bestemmingsplan is conserverend van aard en tast de ecologische waarden van de Vecht en de cultuurhistorische waarden van de Nieuwe Hollandse Waterlinie niet aan.

2.1.6 Nieuwe Hollandse Waterlinie

Met het tekenen van de bestuursovereenkomst tussen de vijf betrokken ministeries en provincies is het startschot gegeven voor de provincies om gezamenlijk met de waterbeheerders en de gemeenten de Nieuwe Hollandse Waterlinie te ontwikkelen. Als vervolg van de Nota Belvédère is het principe “Behoud door ontwikkeling” uitgewerkt in het Lini perspectief Panorama Krayenhoff. Dit Lini perspectief vormt de leidraad voor de ontwikkeling van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. De planologische doorwerking van het Lini perspectief bestaat uit het opnemen van de bescherming van de Nieuwe Hollandse Waterlinie in bestemmingsplannen. Het voorliggende bestemmingsplan is hier een concrete uitwerking van. Een nadere concretisering van wat er allemaal moet gebeuren met de Nieuwe Hollandse Waterlinie, staat omschreven in de notitie Ambities Vechtstreek-Zuid, gebiedsprogramma voor de projectenveloppe.

Ontwikkelingsprogramma

Per deelgebied wordt voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie een ontwikkelingsprogramma opgesteld in de vorm van een projectenveloppe. De gemeente Loenen valt in het deelgebied Vechtstreek-Zuid. Hierin worden ontwikkelingen opgenomen die voort moeten bouwen op de kenmerken die het gebied typeren. Door middel van opgestelde ambities voor het gebied kunnen projecten worden ontwikkeld die de waarden van het gebied versterken.

Ambities

In totaal zijn een viertal ambities voor het gebied Vechtstreek-Zuid opgenomen. Het gaat hierbij om de volgende ambities: behoud, veiligstelling en herstel van aanwezige waarden, vergroten beleefbaarheid van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, vergroten toegankelijkheid van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en vergroten van de maatschappelijke, ecologische en economische toekomstwaarde van het Nieuwe Hollandse Waterlinie-gebied. De ambities zijn breder dan de opgave uit het Panorama Krayenhoff. Deze ambities zijn:

- landschappelijke en recreatieve articulatie van de hoofdverdedigingslijn;
- het ontwikkelen van de forten als recreatieve en ecologische pleisterplaatsen;
- het realiseren van een ecologische en recreatieve verbinding langs de Vecht;
- het uitwerken van een verdichtingsopgave tussen Vecht en Amsterdam-Rijnkanaal;
- de ontwikkeling van het arrangement ‘Ontdekkingstocht’;
- onderzoeken van de haalbaarheid van Beschermd Gezicht ‘Vecht’.

Voor het plangebied is alleen het realiseren van een ecologische en recreatieve verbinding langs de Vecht van belang.

2.2 Provinciaal beleid

2.2.1 Streekplan Utrecht 2005-2015

Het streekplan Utrecht 2005-2015 is op 13 december 2004 vastgesteld door de Provinciale Staten van Utrecht. Het grondgebied van de provincie is verdeeld in verschillende deelgebieden. De gemeente Loenen valt in het deelgebied West-Utrecht.

De Vecht

De Vechtstreek loopt van het centrum van Utrecht tot aan Muiden. Het gebied is in drie delen te onderscheiden, het plangebied is gelegen in het landelijk deel (van Nigtevecht tot Muiden).

Langs de rivier de Vecht komt cultuurhistorisch veel samen: buitenplaatsen en landgoederen, vooral in het gebied tussen Maarssen en Breukelen, archeologische waarden langs en in de rivier en de “Nieuwe Hollandse Waterlinie”. De hoofdverdedigingslijn van de linie, met daarin diverse forten en groepsschuilplaatsen, ligt direct ten oosten van de rivier.

De Vecht en omgeving is een bijzonder aantrekkelijk gebied dat zich bij uitstek leent voor recreatief gebruik. Hierbij is o.a. gekozen voor het recreatief gebruiken van de “Nieuwe Hollandse Waterlinie” en de “Stelling van Amsterdam”.

De Vecht fungeert, mede dankzij de vele buitenplaatsen en landgoederen, als belangrijke ecologische verbinding tussen de stad Utrecht en het gebied van het Noorderpark en De Venen.

In het kader van het Restauratieplan Vecht wordt een deel van de woonschepen langs de Vechtoevers verplaatst naar minder kwetsbare locaties. Voor de overige woonschepen zal provincie Utrecht eisen formuleren voor het beter inpassen in het landschap. Langs de Vecht zijn kansen voor het sterker verweven van landbouw, natuur en recreatie, in combinatie met nieuwe landgoederen (landelijk gebied 3).

Conclusie

Voorliggend bestemmingsplan betreft het planologisch - juridisch mogelijk maken van de bestaande woonschepenligplaatsen in de Vecht en de Angstel. Het plan is conserverend van aard. Dit houdt in dat alleen de woonschepen worden bestemd die, volgens de provincie, qua situering passen binnen het Restauratieplan Vecht en daardoor binnen het beleid van het Streekplan. Bij de beoordeling door de provincie van de situering van de woonschepen heeft de inpassing van de woonschepen in het landschap een belangrijk rol gespeeld.

2.2.2 Provinciale ruimtelijke verordening 2009

Doel van de provinciale verordening is om een aantal provinciale belangen te laten doorwerken naar het gemeentelijk niveau. De regels van de verordening richten zich primair tot gemeenteraden. De gemeenteraden zijn verantwoordelijk voor het vaststellen van bestemmingsplannen. De regels gelden echter net zo goed voor inpassingplannen en rijksbestemmingsplannen. De regels van de verordening hebben betrekking op nieuwe planologische besluiten. Dit betekent dat vigerende bestemmingsplannen buiten de werking van de verordening vallen.

De provincie Utrecht heeft er voor gekozen geen nieuw beleid vast te leggen in een nieuwe structuurvisie. Het Streekplan Utrecht 2005 - 2015 is op 1 juli 2008 van rechtswege omgezet in een structuurvisie. Provinciale Staten hebben beleidsneutraal het provinciaal belang benoemd aan de hand van de zogenaamde richtinggevende beleidsuitspraken uit het Streekplan. Beleidsneutraal betekent dat het streekplanbeleid ongewijzigd blijft. Niet alle richtinggevende beleidsuitspraken zijn tot provinciaal belang benoemd. Het provinciaal belang is vastgelegd in de "Beleidslijn nieuwe Wro".

Het plangebied is voornamelijk aangeduid als "Stedelijk uitloopgebied" en deels (de tuinen van de woonschepen in Loenen) als "Stedelijk gebied" en staat bestemmingen en regels in bestemmingsplannen toe die stadsrandactiviteiten in een gebied aansluitend op het stedelijk gebied toestaan, mits wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- de agrarische structuur zo min mogelijk wordt aangepast;
- voorzien wordt in een goede landschappelijke inpassing;
- de te realiseren voorziening past bij het verzorgingsniveau van de desbetreffende kern;
- geen onevenredige toename van gemotoriseerd verkeer plaatsvindt;
- de kwaliteiten van natuur en landschap zoveel mogelijk worden versterkt.

Locaties behorend tot het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan worden niet specifiek genoemd. Het voorliggende bestemmingsplan is conserverend van aard waarmee het geen nieuwe functies toestaat en daarmee in overeenstemming is met het gestelde in de Provinciale Ruimtelijke Verordening.

2.2.3 Beleidslijn nieuwe Wro (2009)

Doel van de Beleidslijn nieuwe Wro is om, ook na inwerkingtreding van de wet ruimtelijke ordening (Wro) per 1 juli 2008, slagvaardig het Streekplan Utrecht 2005 - 2015 als beleidskader te kunnen blijven toepassen. De beleidslijn maakt daarbij duidelijk wat de partners in de buitenwereld onder de nieuwe Wro van de provincie mogen verwachten: het provinciaal belang wordt gemarkeerd en wordt de inzet van de nieuwe Wro-instrumenten vastgelegd. Met nadruk geldt dat deze Beleidslijn géén nieuw beleid bevat: de beleidsdoelen zoals deze zijn vastgelegd in het Streekplan worden niet gewijzigd. Het vaststellen van de Beleidslijn is géén partiële herziening van het Streekplan.

In de beleidslijn zijn de volgende richtinggevende beleidsuitspraken uit het Streekplan 2005 - 2015 opgenomen die van toepassing zijn op onderhavig uitwerkingsplan:

- Verstedelijkingsambities moeten plaatsvinden binnen de rode contouren;
- Voor kleine bebouwingsenclaves zonder contour geldt in beginsel het beleid voor het omringende landelijk gebied. Verdichting op zeer beperkte schaal is toegestaan als bestaande kwaliteiten een dergelijke ontwikkeling toestaan en er sprake is van een goede ruimtelijke inpassing mogelijk is;
- Het beleid voor lintbebouwing dient buiten de rode contour primair afgestemd te worden op de belangen van het omringende landelijke gebied. Behoud van de huidige kwaliteiten, van zowel het landelijk gebied als van het lint staan hierbij voorop. Het voorliggende bestemmingsplan is conserverend van aard. Het bestemmingsplan voldoet hierdoor aan de Beleidslijn nieuwe Wro.

2.2.4 Ontwikkelingsprogramma voor het Groene Hart

Het ontwikkelingsprogramma is in samenwerking met de provincie Noord- en Zuid-Holland tot stand gebracht. Doel is samen met andere partijen een landschappelijk mooi, ecologisch waardevol en economisch vitaal Groene Hart te ontwikkelen, waar het voor inwoners en recreanten goed te toeven is. Als specifieke opgaven worden genoemd:

- duurzaam behoud van de kwaliteiten van de veenweidengebieden;
- een goede samenhang met de ontwikkeling van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Groene Ruggengraat;
- behoud en versterking van de economische vitaliteit van het gebied;
- benutten van de kansen die het water biedt;
- benutten van de functiecombinaties met wateropgaven;
- integratie en snelle uitvoering van de lopende strategische Groene Hart-projecten.

Meer dan ooit zal het watersysteem bepalend zijn voor het grondgebruik. Voor het ontwikkelingsperspectief van het Groene Hart wordt gestreefd naar een nieuwe kwaliteitszoning. Deze is gebaseerd op een landschappelijke zoning waarin de verschillen in bodem en water tot uitdrukking komen. Daaroverheen is een gebruikszoning aangebracht, die is samengesteld uit de kansen voor wonen en werken. Het plangebied ligt binnen de landschappelijke zoning in het gebied met rivieroeverwallen.

Het ontwikkelingsperspectief voor oeverwallen is:

- besloten, bosrijke zones door een open landschap;
- landgoedbossen, erfbeplantingen, dijkvegetaties, natuurlijke rivieroeveren;
- rivierverruiming, uiterwaardverlaging, sanering waterbodems;
- recreatie, watersport, landelijk wonen, kleinschalige watergebonden bedrijvigheid.

Vanwege de conserverende aard van het bestemmingsplan heeft het beleid geen directe gevolgen voor het plangebied.

2.2.5 Streekplanuitwerking Nationale Landschappen provincie Utrecht

In de Nieuwe Hollandse Waterlinie is behoud door ontwikkeling het uitgangspunt. Binnen de Nieuwe Hollandse Waterlinie zijn twee regimes te onderscheiden te weten open velden en liniegezicht. Voor de gemeente Loenen is, zoals voor het geheel Vechtplassengebied, alleen het open veld-regime van belang.

Het beleid is gericht op:

- behoud, veiligstelling en herstel van aanwezige waarden;
- vergroten van de leefbaarheid;
- vergroten toegankelijkheid;
- vergroten maatschappelijke, ecologische en economische toekomstwaarden.

Het voorliggende bestemmingsplan speelt in op deze onderdelen van het beleid. Zo worden de bestaande natuurlijke, landschappelijke, archeologische en cultuurhistorische waarden beschermd door de conserverende aard van het bestemmingsplan. Door de implementatie van het woonschepenbeleid in het bestemmingsplan worden de leefbaarheid en toegankelijkheid van het de linie vergroot.

2.2.6 Notitie woonschepenbeleid 2002-2012

Het woonschepenbeleid van de Provincie Utrecht is erop gericht te voorkomen dat illegaal ligplaats wordt ingenomen door een woonschip, uit het oogpunt van ontoelaatbare aantasting van landschap, natuur en cultuurhistorische en archeologische waarden. De woonschepenverordening (WSV) is een van de uitvoeringsinstrumenten van het Beleidsplan natuur en landschap provincie Utrecht. De uitgangspunten van het in 2002 vastgestelde nieuwe woonschepenbeleid zijn de volgende:

- opnemen van alle ligplaatsen voor woonschepen in het bestemmingsplan;
- saneren van ongewenste situaties;
- waarborgen van adequaat handhavingsniveau's;
- instandhouden en zo nodig aanpassen van de Woonschepenverordening.

Daarbij wordt uitgegaan van een tweesporen beleid, de ordening van woonschepen en hun ligplaatsen dient primair via het ruimtelijk ordeningsinstrumentarium in bestemmingsplannen geregeld te worden. Het provinciale afmetingenbeleid is daarbij uitgangspunt. De WSV is een goede aanvulling en vervult met name buiten de bebouwde kom een ondersteunende rol bij de handhaving.

De basismaat voor woonschepen is 18,00 X 6,00 x 3,50 meter b.w.s. met een minimale onderlinge afstand van 5 meter. De nokhoogte mag maximaal 4 meter bedragen, mits de goothoogte aan weerszijden van het woonschip in de lengterichting op maximaal 3,50 meter blijft. Dit om bij woonarken het karakter van blokkendoos te doorbreken en meer variatie in de uiterlijke verschijningsvorm te bereiken. Historische woonschepen die al langer zijn dan 18 meter mogen bij vervanging afgewogen tegen de mate van authenticiteit, de omgeving en de fysieke ligplaatsomstandigheden, een maximale lengte hebben tussen de 19,00 en 30,00 meter. Dit betreft in elk geval woonschepen die voorkomen in het register van varende monumenten of woonschepen die op een gemeentelijke monumentenlijst staan.

Bij vervanging van woonschepen die groter zijn dan de basismaat geldt het lengte-voor-hoogte beleid. Dit houdt in dat de lengte van 18 meter de basis wordt, maar dat er wel dubbeldeks gebouwd mag worden waarmee, in samenwerking met een grotere breedte, vrijwel altijd ruimte gewonnen wordt. Door het inleveren van oeverlengte wordt tegelijkertijd een kwaliteitsimpuls voor het landschapsschoon bereikt. Andere woonschepen dan van het scheepstype woonark mogen niet zonder meer door een woonark worden vervangen. De provincie wil verder het inrichten van nieuwe ligplaatsen ten behoeve van varende monumenten en andere historisch waardevolle woonschepen stimuleren.

Het beleid is overgenomen door de gemeente Stichtse Vecht en vormt samen met de landschapsverordening de grondslag voor het voorliggende bestemmingsplan. Door het opstellen van het voorliggende bestemmingsplan wordt de laatste stap in de decentrale werking van het provinciale beleid gezet ten aanzien van de woonschepen in de gemeente. De gemeente maakt van het provinciale woonschepenbeleid, door de opname in het bestemmingsplan, gemeentelijke woonschepenbeleid.

2.2.7 Landschapsverordening provincie Utrecht 2011

Het doel van de Landschapsverordening provincie Utrecht (hierna Lsv) is de bescherming van het landschap, de natuur, de cultuurhistorische en archeologische waarden in de provincie Utrecht. Ondanks de beleidsinspanningen uit het verleden gaat de achteruitgang van natuur en landschap onverminderd voort. Om dit proces een halt toe te roepen is reeds in het Beleidsplan natuur en landschap provincie Utrecht 1992 (BNLU) een samenhangend beleid voorgesteld, gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden. Bij het verloren gaan van genoemde waarden gaat het niet alleen om grootschalige ingrepen en/of vormen van aantasting. Het gaat ook en vooral om kleinschalige vormen van aantasting. Door het groter aantal en hogere frequentie levert dat een sluipend maar daarom niet minder bedreigend proces op. Zeker ook als het gaat om vele kleine onomkeerbare aantastingen van actuele of potentiële waarden. Daarop focust deze verordening. Het in de kiem smoren van de aantasting voordat het een grootschalige aantasting kan worden. Het hoofdstuk 4, Wateren heeft betrekking op woonschepen, vaartuigen, voorwerpen en hun voorzieningen. Paragraaf 2 gaat over woonschepen. De beleidsdoelstellingen daarvan zijn verankerd in de Notitie Woonschepenbeleid 2002-2012, vastgesteld door Provinciale Staten op 7 oktober 2002. In deze documenten wordt het wonen op het water als erkende woonvorm beschouwd. Net als voor woningen zijn er eisen gesteld aan maximum maten en locaties. Het woonschepenbeleid is ingezet op twee sporen, enerzijds de ruimtelijke ordening en anderzijds de Lsv. De Provinciale ruimtelijke veror-

dening geeft overeenkomstig het woonschepenbeleid de ruimtelijke randvoorwaarden voor nieuwe woonschepenligplaatsen. Het logische vervolg is dat de overige ruimtelijk relevante aspecten (bijvoorbeeld, afmetingen, onderlinge afstand, bouwwerken op de oever bij een woonschip) eveneens in de Provinciale ruimtelijke verordening worden opgenomen. Woonschepen die voldoen aan het in de Lsv geformuleerde afmetingenbeleid vallen onder een algemene vrijstelling in de Lsv.

Bij een ontheffing gelden in elk geval de volgende voorschriften:

- lengte, breedte en hoogte van het woonschip zijn respectievelijk ten hoogste 18 meter, 6 meter en 3.50 meter;
- bij een dak, niet zijnde een plat dak, is de nokhoogte ten hoogste 4 meter zijn, mits de goothoogte rondom ten hoogste 3.50 meter is en het dak in de lengterichting slechts één knik bevat;
- de afstand tussen twee woonschepen is ten minste 5 meter;
- bij een woonschip van historische waarde is de lengte ten hoogste 30 meter;
- een aanlegplaats bij een ligplaats van een woonschip in de uiterwaard heeft geen voorzieningen op de oever en het woonschip heeft het uiterlijk van een varend voormalig binnenvaartschip met historische waarde.

Bij de vaststelling van de maten kunnen buiten beschouwing blijven:

- masten, lichtkoepels, schoorstenen, antennes en andere ondergeschikte onderdelen;
- dakoverstekken tot 30 cm vanuit de gevel;
- loopranden tot 80 cm voor zover de betreffende zijden van het woonschip niet op andere wijze bereikbaar zijn.

De verordening sluit aan op de woonschepennotitie. Op bepaalde punten is de strakke regelgeving losgelaten en wordt de invulling van het beleid aan de gemeente overgelaten.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 *Landschapsontwikkelingsplan Breukelen - Loenen*

In het kader van de actualisatie van de landschapsonderhoudsplannen hebben de voormalige gemeenten Breukelen en Loenen besloten om gezamenlijk een landschapsontwikkelingsplan te ontwikkelen. Het landschapsontwikkelingsplan is van februari 2008, heeft betrekking op het buitengebied en is opgesteld voor de komende 10 tot 15 jaar. Daarnaast worden voor nieuwe ontwikkelingen landschappelijke randvoorwaarden aangegeven. Na een inventarisatie en analyse van de landschapskwaliteiten worden het beleid en de ontwikkelingen beschreven om uiteindelijk te eindigen in een conclusie. In de conclusie komen de ontwikkelingsrichtingen naar voren. Voor het stroomruggenlandschap Vecht-Noord en Vecht-Zuid geldt dat de afwisselende bebouwing van boerderijen, villa's en woonboten als kwaliteit wordt beschouwd. Wel dient er aandacht te zijn voor de beleving van de Vecht vanaf de oevers welke door de particuliere kavelinrichting rondom woningen en woonboten niet optimaal is.

2.3.2 Beeldkwaliteitsplan Landelijk Gebied Breukelen - Loenen

Doelstelling van het beeldkwaliteitsplan voor het totale buitengebied van de voormalige gemeenten Loenen en Breukelen is om de bestaande beeldkwaliteit van het landelijke gebied te behouden en waar mogelijk te versterken. Het plan streeft daarom naar beeldkenmerken die passen bij de ontstaansgeschiedenis en karakteristieken van het buitengebied. Beeldkwaliteit wordt beschouwd als een belangrijk aspect van de leefomgeving. Inzicht in de bestaande kwaliteiten vormt enerzijds het uitgangspunt voor behoud en versterking van de karakteristieke kwaliteiten, anderzijds is hierop het ontwikkelingskader voor nieuwe ontwikkeling in het buitengebied gebaseerd. Ook kleinschalige natuurontwikkelingen maken hier deel van uit.

Het beeldkwaliteitsplan sluit aan op het Landschapsontwikkelingsplan Breukelen-Loenen. Het landschapsontwikkelingsplan geeft een visie op de functies, de bestaande landschapskarakteristiek en de gewenste landschapsontwikkeling van de verschillende deelgebieden. Het beeldkwaliteitsplan gaat in op de samenhangende beeldkwaliteit van bepaalde structuren en op het lagere schaalniveau van daarbinnen gelegen erven, bebouwing en kleinschalige landschapselementen, zoals beplantingen en water.

Woonschepen hebben door de jaren heen de grond ingericht tussen de boot en de Vechtdijk. Hierdoor is de inrichting van de Vechtoever zeer besloten en versnipperd geworden, dit is jaren zo gedoogd. De visie gaat er in haar streefbeeld vanuit dat de tuin op het land als voortuin wordt beschouwd. De inrichting van de tuin heeft een open karakter en een zo natuurlijk mogelijke inrichting qua beplanting en materialen. Gebouwde afscheidingen dienen niet hoger dan 1 meter te zijn.

2.3.3 Welstand Stichtse Vecht

Volgens de Woningwet moet een plan voldoen aan redelijke eisen van welstand, aan algemene welstandscriteria. Deze eisen betreffen het bouwwerk op zichzelf en in zijn omgeving. De gemeente Stichtse Vecht hanteert beoordelingskaders, waarin deze aspecten zijn verwerkt in beschrijvingen en criteria. Daarbij wordt onder meer de invloed van een plan op het straatbeeld en het aanzien van de gemeente als geheel gewogen. De welstandsnota gaat voornamelijk in op het toetsingskader voor de bestaande bebouwde omgeving. De nota is geschreven voor het beheer van bestaande gebieden en objecten. Betreft het bouwplan een nieuwe ontwikkeling, dan kan het kader worden ontleend aan (stedenbouwkundige) randvoorwaarden of een beeldkwaliteitsplan.

Net als te onderscheiden gebieden met verschillende welstandscriteria zijn er voor elke gemeente ook specifieke gebouwen of gebouwtypen te onderscheiden. Zo zijn er gebouwtypen of bouwwerken te benoemen die zo gebiedseigen zijn, een specifieke functie hebben of beeldbepalend zijn dat daarvoor afzonderlijke criteria voor kunnen worden opgesteld. Woonschepen zijn zulke specifieke gebouwtypen.

De rivieren en vaarten in de gemeente Stichtse Vecht hebben langs de oevers vaak woonschepen en woonarken liggen. Door hun ligging in het veelal open landschap bepalen zij mede het beeld, zowel vanaf het water als vanuit het land.

Woonschepen zijn schepen die het wonen als hoofdfunctie hebben gekregen en onder woonarken wordt de drijvende bebouwing verstaan die van oorsprong een woonfunctie heeft. De woonschepen zijn in verschillende scheepstypen te vinden. Door kleine aanpassingen is wonen de hoofdfunctie geworden. De schepen hebben heldere belijningen en veelal een leeg voor- en achterdek. De hoofdmassa is één laag hoog. De detaillering is zorgvuldig. De meest voorkomende materialen zijn hout, staal en glas. De platte tot licht hellende daken zijn in principe afgedekt met zink, lood of bitumen. Deze materialen zijn echter vanuit milieuoogpunt niet wenselijk. Indien mogelijk dient gekozen te worden voor niet-logende bouwmaterialen. Als niet logend alternatief kan worden gedacht het coaten van zink, een sedumdak, of eco-bitumen. Het materiaal- en kleurgebruik is terughoudend en aangepast aan het oorspronkelijke uiterlijk van het schip en ingepast in het landschap.

Bij de woonarken is de woonfunctie duidelijk afleesbaar. De hoofdvorm is eenvoudig en helder geleed. De massa is meestal één, soms twee lagen hoog en afgedekt met een plat of licht hellend dak. De beëindiging van het hoofdvolume is vaak benadrukt door bijvoorbeeld een overstek. Detaillering, materiaal- en kleurgebruik zijn eenvoudig en zorgvuldig. Het woonvolume is in principe bekleed met houten beschot. Het dak is veelal afgedekt met bitumen.

Waardebepaling en ontwikkeling

Woonschepen en arken zijn medebepalend voor het beeld van de rivieren en vaarten waarin zij liggen en de directe omgeving. Met name het kleurgebruik is niet altijd ingepast in de omgeving. Het beleid is gericht op inpassing door onder meer een zorgvuldig materiaal- en kleurgebruik. Verder is handhaving van de oorspronkelijke scheepsvorm bij woonschepen van belang.

Gewone welstandsobjecten

Woonschepen en -arken zijn gewone welstandsobjecten. De welstandscommissie zal bij de advisering onder meer aandacht schenken aan de landschappelijk inpassing op het niveau van de ligging en een zorgvuldig materiaal- en kleurgebruik.

2.3.4 *Beleid afmeersteigers*

Steigers voor het afmeren van woonschepen mogen alleen gebouwd worden aan de tuinen en/of erven van een woonschip en dienen evenwijdig aan de oever te worden gebouwd waarbij deze mogen uitsteken voorbij het woonschip maar zich niet naast het woonschip mogen bevinden. Daarnaast is het mogelijk om één haakse steiger te realiseren. Dit is conform het LSV waarin één afmeervoorziening voor een recreatievoertuig mogelijk was.

2.3.5 Regeling bijgebouwen bij woonschepen

Met het vaststellen van de Landschapsverordening door de Provincie Utrecht zijn een aantal zaken omtrent woonschepen gedelegeerd aan de gemeente. Het college heeft daarop besloten de mogelijkheden te onderzoeken voor versoepeling van de regels omtrent bijgebouwen en het gebruik van oevers bij woonschepen. Hierbij wordt het provinciaal beleid gebruikt als leidraad voor toekomstige bestemmingsplannen, zijn de stedenbouwkundige mogelijkheden onderzocht en is overleg met belanghebbenden gevoerd.

Bouwwerken

In de beleidsregels was opgenomen dat bouwwerken geen gebouwen zijnde niet hoger mochten zijn dan 1 meter, dit gold ook voor hagen. Besloten is dit voor hagen los te laten. Voor erfafscheidingen, bijvoorbeeld schuttingen, blijft een maximum van 1 meter gelden. Overige bouwwerken geen gebouwen zijn, zoals pergola's, mogen maximaal 2,5 meter hoog worden.

Bijgebouwen

In het verleden was het beleid alleen bijgebouwen op de oever voor het woonschip toe te staan, dit om doorzichten tussen de woonschepen te behouden. Tegen bijgebouwen naast het woonschip is echter niet altijd handhavend opgetreden.

De regeling versoepelt de provinciale regeling. Voor woonschepen evenwijdig aan de oever blijft het beleid gelijk, één bijgebouw van 9 m². Dit is in het bestemmingsplan vertaald in de bestemming "Tuin-1". Voor woonschepen in insteekhavens en dwars op de oever wordt een bijgebouw van 12 m² toegestaan. Dit is in het bestemmingsplan vertaald in de bestemming "Tuin". Omdat de gemeente het zicht op de Vecht wil verbeteren is ook een afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Indien een bewoner zijn in het doorzicht staande bijgebouw verwijderd en deze voor het woonschip terugbouwt mag deze 12 m² groot worden (art 3.2.1, lid c).

Beeldkwaliteit

De eisen met betrekking tot kleurstelling van woonschepen zijn in de nieuwe Landschapsverordening van de provincie losgelaten. In de welstandsnota van de gemeente zijn richtlijnen met betrekking tot woonschepen opgenomen. Hiermee kan de gewenste beeldkwaliteit worden gewaarborgd.

3 Kenschets plangebied

3.1 Ontstaansgeschiedenis

De Vecht is ruim 4000 jaar geleden als veenstroom ontstaan, als zijtak richting het Flevomeer. In aanvang volgde de Vecht ten westen van Breukelen de loop van de Aa en kwam bij Nieuwersluis weer terug in de Vecht. Later volgde ze ook de belangrijke verbinding tussen Loenen en Loenersloot naar de Angstel. Toen deze verzande ontstond de huidige Vechtloop.

De Vecht en Angstel bezitten circa één tot maximaal twee kilometer brede stroomruggen. Al vanaf de IJzertijd en de Romeinse tijd werden deze bewoond en vormde de Vecht een belangrijke vaarroute naar het noorden. Het dorp Loenen aan de Vecht is ontstaan bij de splitsing van de Vecht naar de Aa en de Angstel.

De ontginning van het Vechtgebied en de bouw van kastelen vond vanuit Utrecht plaats door de bisschop van Utrecht. Wel waren er continu conflicten tussen het Sticht en Holland. De Vecht vormde een belangrijke handelsroute naar de Oostzeelanden. Vanaf de 12^e eeuw vonden werken aan de vecht plaats om verzanding tegen te gaan, het zeewater tegen te houden en werden rivierbochten afgesneden. Na de stormvloed van 1173 kregen de Vecht en de Angstel dijken langs hun oevers. Tussen Breukelen en Loenen liggen deze op enige afstand van de rivier. De Angstel was van belang voor de route naar Amsterdam. Hiervoor werden kortsluitingen met de Vecht aangelegd, de 13^e eeuwse Stadswetering en de Nieuwe Wetering uit 1446. In 1672 werd als onderdeel van de Oude Hollandse waterlinie rondom de sluis een fort gebouwd, het vestingstadje Nieuwersluis. Net voor 1800 werd de Oude Hollandse waterlinie bij de stroomrug van Nieuwer ter Aa versterkt met een aarden wal. Hiervan zijn nog restanten te herkennen. Fort Nieuwersluis werd uiteindelijk het knooppunt tussen de Oude en Nieuwe Hollandse Waterlinie. Veel kazematten zijn nog aanwezig uit de Eerste en Tweede Wereldoorlog.

Jaagpad

De Vecht was vanouds een belangrijke transportas. Afwisselend aan de oost- en westzijde van de Vecht was daarom een jaagpad aanwezig. Deze liep soms samen met het Zandpad, soms ook niet. De oever was destijds open om de boten voort te kunnen trekken. In 1915 is vanwege het beschikbare Merwedekanaal het jaagpad opgegeven verder naar de Angstel.

Kastelen

Samen met de ontginningen ontstonden in de 12^e eeuw de eerste kastelen op de stroomruggen langs de Aa (Aastein, ter Aa en Ruwiel). Halverwege de 13^e eeuw werden circa 20 kastelen langs de rivieren gebouwd op strategische plekken in een bocht of bij een waterloop. Veel kastelen zijn in de 16^e eeuw gesloopt of in 1672 verwoest door de Fransen. Van de kastelen resten nog Loenersloot, Nijernrode en Oudaen.

Buitenplaatsen

De aanleg van buitenplaatsen was in tegenstelling tot de bouw van kastelen een Amsterdamse aangelegenheid. Er resten nu nog circa 40 van de oorspronkelijk circa 100 buitenplaatsen. De eerste buitenplaatsen ontstonden rondom Goudestein in 1628 bij

Maarsse. Vaak werden bestaande boerderijen voorzien van een nieuw dwarshuis. Pas na de verwoestingen door de Fransen in 1672 begon de bloeiperiode van de Vecht. De toentertijd gebouwde buitens lagen bij boorkeur in de vochten van een rivier zodat zij zicht hadden op elkaar. Ze lagen haaks op de Vecht, als een lint aan elkaar grenzend, gescheiden door sloten van het oude agrarische kavelpatroon. De opzet was sterk besloten. In de 18^e eeuw verschenen grote buitenplaatsen aan de westzijde van de Vecht tussen Nieuwersluis en Loenen. Ook ontstond er een reeks kleinere buitens ten oosten van Loenen. Rondom Loenersloot en Nigtevecht werden buitenplaatsen gesticht op grotere afstand van elkaar.

In de loop der jaren zijn de dorpen langs de Vecht gegroeid. Door de aantrekkelijkheid van de Vecht en ook de Angstel als woonplaats, zijn op meerdere plaatsen woon-schepenligplaatsen ontstaan. Soms zijn dit meerdere schepen bij elkaar, soms ook een enkel schip.

3.2 Beeldkwaliteit

Het contact tussen de rivier de Vecht en het landschap dat zij draagt is essentieel. Vanaf het water dient het landschap zichtbaar te zijn, vanaf de weg dient het water zichtbaar te zijn. De Vecht doorkruist vanaf Utrecht op weg naar het IJsselmeer meerdere landschapstypes. De smalle, gedetailleerde inrichting van de Vechtoever speelt hier hoofdrol in het aanzicht van de Vecht. Woonschepen hebben een sterk aandeel in de verschijningsvorm van de Vechtoevers.

Veel boten liggen aan de oevers die toebehoren aan boeren. Deze hadden immers veel land in bezit waarbij de oever van de Vecht werd gebruikt laad- of losplaats. Maar nu vrachtauto's en tractors de functie van vervoersschuiten hebben overgenomen kwamen deze oevers vrij voor andere doeleinden. In de loop der tijd zijn veel boeren hun oevers gaan verhuren aan woonbooteigenaren. Ook ligt een aantal boten aan het jaagpad, dat in 1628 tussen Utrecht en Amsterdam was aangelegd en deels aan de westoever, deels aan de oostoever van de Vecht loopt. Het merendeel van de woonschepen ligt echter langs de openbare weg.

Zowel woonbootbewoners als 'gewone' eigenaren van Vechtoevers voelen zich in toenemende mate verantwoordelijk voor een 'Vechtse' inrichting en beheer van 'hun' stukje oever. Een oever die – zeker in geval van het jaagpad – ongeacht de feitelijke eigendomsverhouding eeuwenlang in het publieke domein lag, die publiek toegankelijk was, waar gelopen kon worden en die zicht bood op de rivier. De uitdaging is het juiste evenwicht te vinden tussen gerechtvaardigde behoefte aan privacy van bewoners langs de Vecht en het algemene belang van het zichtbaar en toegankelijk maken en/of houden van de oevers.

Door verschillende bewoners wordt de oever verschillend ingericht. Veel historische woonschepen hebben vrijwel geen ingerichte oever en zien er daardoor uit alsof ze zo weer weg kunnen varen. Sommige woonschepenbewoners hebben echter hun stukje oever afgeschermd met schuttingen en hoge hagen waardoor het zicht op de Vecht volledig is verdwenen.

Algemeen kan gesteld worden dat gestreefd zou moeten worden naar niet al te grote clusters woonschepen. Bij meer dan zes schepen in een rij ontstaat een gesloten karakter van de oever. Solitair liggende schepen, ensembles of clusters tot maximaal zes schepen kunnen als aanvulling op het vechtlandschap worden gezien.

Modern solitair gelegen woonschip

Clustering van woonschepen

Historisch woonschip

3.3 Natuurwaarden

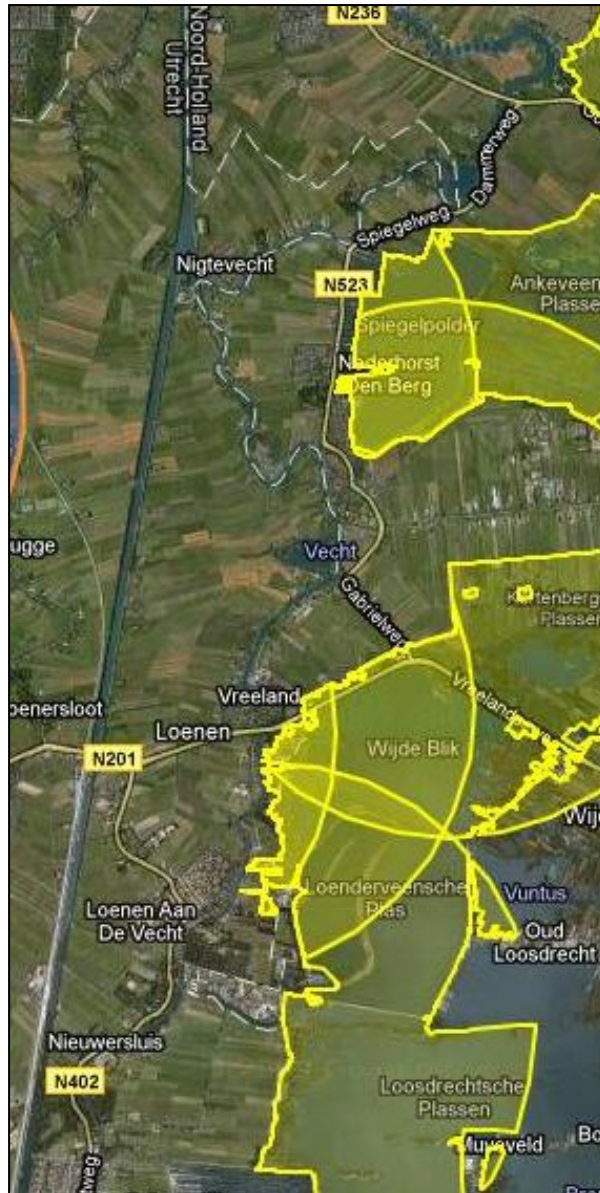
3.3.1 Vogel- en Habitatrichtlijn

Om de Europese biodiversiteit te behouden en te herstellen wordt gestreefd naar de ontwikkeling van een groot Europees netwerk van beschermde natuurgebieden, 'Natura 2000'. Om dit te bereiken zijn onder meer de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992) opgesteld. Op basis van deze Europese richtlijnen zijn alle lidstaten, dus ook Nederland verplicht om beschermde habitats, soorten en hun leefgebieden in stand te houden of te herstellen. Daarvoor worden gebieden aangewezen waar deze soorten en habitats voorkomen.

Voor de aangewezen gebieden, veelal reeds onderdeel uitmakend van de (nationale) Ecologische Hoofdstructuur, geldt een speciaal beschermingsregime. Bij uitbreiding of verandering van activiteiten of bij nieuwe activiteiten in of in de nabijheid van deze gebieden zal er getoetst moeten worden of er significante gevolgen zijn voor de gebieden.

Onderhavig plangebied is gesitueerd tegen zowel een aangewezen dan wel aangemeld Habitatrichtlijngebied als een Vogelrichtlijngebied, namelijk het Habitatrichtlijngebied nummer 114 "Oostelijke Vechtplassen" en het Vogelrichtlijngebied nummer 49 "Oostelijke Vechtplassen". De ligging van de gebieden ten opzichte van de gemeente Loenen en het daarover verspreide plangebied is op de kaart op de volgende pagina te zien.

De Oostelijke Vechtplassen bestaan uit voedselrijk open water, moerassen met verlandingsstadia (o.a. trilvenen), vochtige graslanden en berkenbossen. Hier voorkomende, beschermde soorten betreffen o.a. de Gevlekte witsnuitlibel, Gestreepte waterroofkever, Bittervoorn, Kleine modderkruiper, Rivierdonderpad, Kamsalamander, Meervleermuis en Noordse woelmuis.

Natura 2000-gebied "Oostelijke Vechtplassen westelijk van de gemeente Loenen"

In het Vogelrichtlijngebied komen de volgende beschermde broedvogels voor: de Roerdomp, Snor, Rietzanger, Grote karekiet, IJsvogel, Woudaapje, Zwarte Stern, Porseleinhoen en Purperreiger. Tevens zijn hier beschermd de Kolgans, Grauwe Gans, Smient, Krakeend, Slobeend, Tafeleend, Nonnetje en Wulp.

Het plan zal niet leiden tot kwalitatieve of kwantitatieve veranderingen in de waterhuishouding of in veranderingen in het biotoop van de beschermde soorten. Ook zullen er geen grootschalige ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt. Het bestemmingsplan zal derhalve geen invloed hebben op de beschermde gebieden.

3.3.2 Ecologische Hoofdstructuur

In Nederland maken de Habitatrictlijn geheel en de Vogelrichtlijngebieden gedeeltelijk onderdeel uit van de EHS. Doel van de EHS is het realiseren van een netwerk van natuurgebieden door middel van natuurbehoud en natuurontwikkeling, waar de natuur (plant en dier) voorrang heeft.

Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat de natuurgebieden hun waarde verliezen. Het streven is om in Nederland in 2020 meer dan 750.000 hectare aan EHS-gebieden te hebben. Het grootste deel daarvan zijn bestaande bossen en natuurgebieden.

De gemeenten wordt verzocht om de gebieden in het bestemmingsplan de juiste juridische bescherming te geven. Schadelijke ingrepen en ontwikkelingen in deze gebieden zijn in beginsel niet toegestaan.

Wanneer gemeenten bestemmingsplannen willen bijstellen om rode ontwikkelingen in de EHS mogelijk te maken, dienen provincies het maatschappelijk belang van de betreffende rode ontwikkeling af te wegen tegen het belang van natuurwaarden. Hierbij wordt het 'nee, tenzij' principe gehanteerd.

Onderhavig plangebied is gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), waarbij de Vecht als verbindingszone is aangewezen. Binnen deze delen van de EHS staat het bestemmingsplan een conserverend beleid voor door de Vecht te bestemmen als "Water". Aanwezige en potentiële natuurwaarden worden voldoende beschermd.

3.3.3 Flora- en faunawet

Op basis van de Vogel- en Habitatrichtlijn moeten tevens een groot aantal inheemse bedreigde dier- en plantsoorten worden beschermd. Deze soortenbescherming is in Nederland geïmplementeerd in de Flora en Faunawet (april 2002). In Nederland komen zo'n 36.000 dier- en plantensoorten voor. Ongeveer 500 soorten krijgen bescherming van de Flora- en Faunawet.

De Flora- en faunawet is bedoeld om soorten te beschermen, niet individuele planten of dieren. Het gaat erom dat het voortbestaan van de soort niet in gevaar komt.

Het uitgangspunt van de wet is dat geen schade mag worden gedaan aan beschermde dieren of planten, tenzij dit uitdrukkelijk is toegestaan (het "nee, tenzij"-principe). Dit betekent in de praktijk dat het gaat om het effect van de activiteiten op beschermde soorten.

Om deze kwetsbare soorten te beschermen bevat de Flora- en faunawet een aantal verbodsbepalingen, zoals het verbod op het doden of verontrusten van dieren of het verbod om planten te plukken.

3.3.4 Ontheffing

Van de hierboven genoemde verboden is onder voorwaarden een ontheffing mogelijk. Zo kan de minister van LNV op basis van artikel 75 van de Flora- en faunawet ontheffing verlenen bij afwezigheid van alternatieven, indien geen afbreuk wordt gedaan aan een gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor minder zeldzame soorten geldt dat een ontheffing kan worden verleend wanneer geen afbreuk wordt gedaan aan een gunstige staat van instandhouding van de soort. In alle gevallen geldt dat slechts ontheffing kan worden verleend in verband met een door de wetgever erkend belang, zoals dwingende redenen van groot openbaar belang. Voor minder zeldzame soorten erkent de wetgever ook ruimtelijke inrichting als grondslag voor ontheffing.

Op 23 februari 2005 is het gewijzigde Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten inwerking getreden. Met de aangepaste regelgeving is niet meer altijd een ontheffing nodig voor het uitvoeren van werkzaamheden in de openbare ruimte onder andere ten behoeve van een ruimtelijke ontwikkeling. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet worden gedacht aan een breed scala van grootschalige of kleinschalige activiteiten: aanleg van wegen, bedrijventerreinen, havens of woonwijken, maar ook de bouw van een schuur of de verbouwing van een huis. Het gaat hierbij doorgaans om ingrijpende veranderingen die leiden tot een functieverandering of uiterlijke verandering van het gebied.

Vogels zijn in Nederland gelijk beschermd, waarbij geldt dat vooral in het broedseizoen (15 maart - 15 juli (15 augustus voor moeras- en andere watervogels)) sprake kan zijn van verontrusting, doden of verstoren van nesten of vaste rust- of verblijfplaatsen. Als werkzaamheden buiten het broedseizoen plaatsvinden zal in het algemeen niet snel een ontheffing nodig zijn.

3.3.5 *Het plangebied*

Om een indicatie te geven van de in het plangebied voorkomende bijzondere plant- en diersoorten, is het natuurloket geraadpleegd (www.natuurloket.nl). Uit de inventarisaties blijkt dat in het gebied vaatplanten, vissen, zoogdieren en amfibieën het meest zijn aangetroffen. Belangrijke leefgebieden zijn de Vecht en de agrarische gebieden met landschappelijke en natuurwaarden. Doordat het bestemmingsplan conserverend van aard is, worden de geïnventariseerde soorten niet in hun voorkomen aangetast.

Geconcludeerd kan worden dat het bestemmingsplan niet in bedreigingen resulteert met betrekking tot de verschillende beschermingsregimes voor planten en dieren.

4 Milieuaspecten

In het voorgaande is op diverse plaatsen gesproken over milieuaspecten. In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven en vindt een uitwerking plaats van enkele specifieke milieuaspecten.

4.1 Bodem

4.1.1 *Algemeen*

De Woningwet is het wettelijke instrument voor een gemeente om te regelen dat bouwwerken alleen gebouwd worden op grond die daarvoor milieuhygiënisch geschikt is. De eisen die aan een bodemonderzoek ten behoeve van een bouwvergunning gesteld worden zijn onder andere geregeld in het Besluit indieningsvereisten aanvraag bouwvergunning en in de gemeentelijke bouwverordening.

Dit bestemmingsplan voorziet in ligplaatsen ten behoeve van woonschepen. Woonschepen worden in het kader van de Woningwet niet aangemerkt als gebouwen en zelfs geen bouwwerken, doordat zij niet aard- en nagelvast met de grond zijn verbonden. De erven en activiteiten om de ligplaatsen van de woonschepen heen worden conserverend bestemd, evenals de ligplaatsen van de woonschepen zelf. De woonschepen zijn niet direct verbonden met de bodem, waardoor bodemonderzoek niet noodzakelijk is. De erven en activiteiten om de ligplaatsen van woonschepen worden bestemd conform de bestaande situatie. Hierdoor is het niet noodzakelijk om de algemene bodemkwaliteit vast te stellen voor het plangebied.

Gesteld kan worden dat het aspect bodemkwaliteit geen belemmering vormt voor het voorliggende bestemmingsplan.

4.2 Geluid

4.2.1 *Wegverkeerslawaai*

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer, door spoorwegverkeer, en/of door inrichtingen (industrielawaai) het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder. Deze wet stelt dat in principe de geluidbelasting op de gevel van gevoelige bestemmingen zoals woningen, scholen en ziekenhuizen niet hoger mag zijn dan de hoogst toelaatbare waarde. De hoogst toelaatbare waarde is de waarde die zonder meer kan worden toegelaten. Voor de vaststelling van een geluidbelasting hoger dan de hoogst toelaatbare waarde dient ontheffing te worden verkregen via een zogenoemde hogere grenswaardenprocedure.

Het uitvoeren van akoestisch onderzoek ten behoeve van een bestemmingsplan is een verplichting die voortvloeit uit artikel 76 van de Wet geluidhinder. In artikel 76 staat dat onderzoek naar de geluidsbelasting bij de vaststelling van een bestemmingsplan noodzakelijk is voor de gevel van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen. Een woonschip wordt in het kader van de Woningwet niet aangemerkt als een woning of een gebouw. Tevens is een woonschip

geen geluidsgevoelig terrein. Het doen van akoestisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Het aspect akoestiek vormt daardoor geen belemmering voor het voorliggende bestemmingsplan.

4.3 Hinder

In de onmiddellijke nabijheid van het plangebied zijn meerdere agrarische bedrijven gevestigd welke hinder veroorzaken. Doordat het voorliggende bestemmingsplan een conserverend karakter heeft, wordt alleen de bestaande situatie bestemd waardoor er voor de agrarische bedrijven geen veranderingen optreden ten aanzien van hun bedrijfsvoering. Het aspect hinder vormt geen belemmering voor een goede ruimtelijke ordening.

4.4 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Hiermee wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (hoofdstuk 5 titel 2) bedoeld. Deze wet vervangt het Besluit luchtkwaliteit uit 2005 en is een implementatie van de Europese kaderrichtlijn luchtkwaliteit en de vier dochterrichtlijnen waarin onder andere grenswaarden voor de luchtkwaliteit ter bescherming van mens en milieu zijn vastgesteld

Deze nieuwe wet- en regelgeving noemt "gevoelige bestemmingen" (zoals scholen en kinderdagverblijven) en maakt onderscheid tussen projecten die "in betekenende mate" (IBM) en "niet in betekenende mate" (NIBM) leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. Daarnaast moet de mate van blootstelling aan luchtverontreiniging worden meegenomen in de afweging of er sprake is van een goede ruimtelijke ordening en moet afgewogen worden of het aanvaardbaar is om een bepaald project op een bepaalde plaats te realiseren. Hierbij speelt de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol.

Doordat het voorliggende bestemmingsplan een conserverend karakter heeft, is het toetsen van de luchtkwaliteit voor het gehele plangebied niet noodzakelijk. Het aspect 'luchtkwaliteit' is in deze situatie geen belemmering voor een goede ruimtelijke ordening zoals de 'Wet luchtkwaliteit' vereist.

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor het voorliggende bestemmingsplan.

4.5 Water

4.5.1 Europees beleid

In 2000 is de Kaderrichtlijn water vastgesteld waarin communautaire maatregelen zijn opgenomen betreffende water. Het doel van deze richtlijn is een integrale benadering van het waterbeheer. Dit betekent dat de interne samenhang tussen oppervlaktewater en grondwater, zowel wat de kwaliteits- als kwantiteitsaspecten betreft, als uitgangspunten worden genomen. Daarnaast betekent de integrale benadering dat diverse beleidsterreinen, waaronder de ruimtelijke ordening, door de richtlijn worden bestreken. Met de bestaande Nederlandse regelgeving kan het merendeel van de richtlijnverplichtingen worden uitgevoerd.

4.5.2 Rijksbeleid

Water wordt door het Rijk, in aansluiting op de Vierde Nota Waterhuishouding, gezien als ordenend principe. De beleidsdoeleinden uit de Nota Ruimte met betrekking tot waterbeleid zijn als volgt gedefinieerd: het vergroten van de veiligheid, het beperken van de wateroverlast en het veiligstellen van de zoetwatervoorraad.

Het waterbeleid voor de 21^e eeuw is geformuleerd in het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' en is voortgekomen uit het 'Advies Waterbeheer 21^e eeuw van de Commissie Waterbeheer 21^e eeuw' (cie-Tielrooy, 2000). Het gaat hierin alleen om de aanpak voor veiligheid en wateroverlast en niet om watertekort, kwaliteit of verdroging. Voor stedelijke gebieden bestaat momenteel geen specifiek rijksbeleid.

4.5.3 Provinciaal beleid

De watersystemen in stedelijk gebied zijn voornamelijk afgestemd op afvoer (bij regen) en aanvoer (in droge perioden) van water. Een dergelijk systeem bezit onvoldoende veerkracht om in te kunnen spelen op de toekomstige ontwikkelingen. Aandachtspunten bij het streven naar een veerkrachtige duurzame inrichting en beheer in zowel bestaand als nieuw stedelijk gebied zijn de realisering van extra open water, de afkoppeling van schoon verhard oppervlak van de riolering, de aanleg van een verbeterd gescheiden rioleringsstelsels, het saneren van vervuilingsbronnen, de realisering van een natuurvriendelijke oeverinrichting en een duurzamer gebruik van (leiding)water (duurzame waterketen).

Vanaf het begin van planvorming dient overleg te worden gevoerd tussen gemeente, waterbeheerders en andere betrokkenen. Doel van dit overleg is gezamenlijk de uitgangspunten en wensen vanuit duurzame watersystemen en veiligheid te vertalen naar concrete gebiedsspecifieke ruimtelijke uitgangspunten. Hierbij geldt dat afwenteling moet worden voorkomen en dat de drietrapsstrategie "vasthouden, bergen en afvoeren" moet worden gehanteerd.

Voor nieuw stedelijk gebied dient rekening te worden gehouden met de eis voor het minimale wateroppervlak ten behoeve van de waterberging; dit moet 10% van het bruto stedelijk gebied worden (inclusief stadsrand).

Het provinciale waterbeleid vormt het uitgangspunt voor het beleid van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht, de betrokken waterbeheerder van het plangebied.

4.5.4 Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht

Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht is vaarwegbeheerder en eigenaar is van de Vecht en Angstel. De waterbeheerder is verantwoordelijk voor het stedelijke waterbeheer. Het Hoogheemraadschap heeft een waterbeheersplan opgesteld. Water, plassen, vaarten, sloten en rivieren moeten geschikt zijn om in en bij te kunnen wonen, werken en recreëren. Daarnaast speelt water een belangrijke rol bij natuur- en milieuontwikkeling. Om dit te bereiken moet water gezond zijn, goed worden beheerd en onderhouden en niet worden belast met vervuilende stoffen. Het waterpeil moet in orde zijn en water moet een thuisbasis zijn voor verschillende planten en dieren. Al deze onderdelen zijn verwerkt in het Waterbeheersplan.

Het uitgangspunt van het Waterbeheersplan is meer ruimte voor water om:

- steden en land in te richten;
- samen te werken aan gezond en veilig water dat ook voor volgende generaties beschikbaar is;
- water te kunnen aan- en afvoeren én te kunnen bergen;
- wateroverlast tegen te gaan;
- natuur te ontwikkelen;
- te recreëren.

Naast het bestemmingsplan is het gestelde in de Keur van het Hoogheemraadschap AGV van toepassing. Voor het keurgebied gelden bepalingen tot het onderhoud en gebruik van wateren, oevers en waterkeringen zowel bovengronds als in de grond. De gerechtigden van natuurvriendelijke oevers, of delen daarvan, zijn verantwoordelijk voor het in goede staat en op voldoende diepte houden van de oever, evenals voor het vrijhouden van de oever van vuil en overmatige plantengroei. De gerechtigden van ligplaatsen voor woonschepen en drijvende inrichtingen zijn verantwoordelijk voor het gewoon onderhoud van de ligplaats, ook wanneer de ligplaats is gelegen in het stromingsprofiel van primaire wateren. De gerechtigde dient daarbij het water tussen het woonschip of drijvende inrichting en de oever vrij te houden van overmatige plantengroei en van ongeremd groeiende planten. Daarbij dient de ligplaats op diepte te worden gehouden. Ook dient vuil uit het water tussen woonschip en de oever te worden verwijderd. De waterbeheerder heeft aangegeven dat zoveel mogelijk niet-logende bouwmaterialen moet worden toegepast. Voor dakbedekking van woonboten wordt vaak gebruik gemaakt van logende materialen als zink, lood of bitumen. Als alternatief kan gebruik worden gemaakt van coating van zink, een sedumdak, of eco-bitumen.

Overigens worden de uitvoerende taken van het Hoogheemraadschap uitgevoerd door Waternet.

4.5.5 Bestemmingsplan

In het kader van het bestemmingsplan wordt in principe alleen de realisering van bijgebouwen mogelijk gemaakt. Het plan heeft immers een sterk conserverend karakter. Van grote oppervlakten nieuwe verhardingen is daardoor geen sprake.

Bij het aanbrengen van verhardingen dient contact te worden opgenomen met de waterbeheerders, waarna in goed overleg bekeken wordt of er sprake is van uitbreiding van verharding, en zo ja, hoe deze verharding gecompenseerd kan worden door middel van bijvoorbeeld uitbreiding van het oppervlaktewater. Het beleid van de waterbeheerder is erop gericht waar mogelijk duikers te vervangen door open water.

De gemeente Stichtse Vecht staat het beleid voor om te komen tot een scheiding van de afvalwaterstromen. Hierbij moet worden gedacht aan het afkoppelen van daken, waarbij het afgevangen regenwater direct op het aanwezige oppervlaktewater wordt geloosd. Uiteraard moet rekening worden gehouden met de beperkingen, die hieromtrent gesteld worden door de waterkwaliteitsbeheerder. Dit behelst onder andere het niet toepassen van bepaalde materialen (bijvoorbeeld zink) voor standleidingen en/of dakgoten.

In het plangebied zijn waterkeringen gelegen. Deze beschermen de lager gelegen gebieden tegen inundatie vanuit hoger gelegen gebieden. De waterkeringen in het plangebied liggen langs de Vecht en de Angstel en hebben een breedte van 20 meter aan beide zijden van de watergang.

4.5.6 Advies Waternet

In het kader van het vooroverleg is advies verkregen van Waternet. Vanwege de uitgebreide belangen van Waternet ter plaatse van de Vecht en de Angstel is er een overleg geweest met Waternet waarna een reactie in het kader van het artikel ex artikel 3.1.1 Bro is gegeven. De in het overleg besproken punten komen terug in de officiële overlegreactie. Deze wordt dan ook als wateradvies aangemerkt.

Geadviseerd wordt de kern- en beschermingszones op te nemen in het bestemmingsplan. Het bestemmen van de oever als Tuin wordt afgeraden. Een aantal oevers zal worden aangewezen als groene oever, gevraagd wordt dit op de plankaart op te nemen. Daarnaast worden voorstellen gedaan voor tekst met betrekking tot lozingen, beperkingen langs groene oevers en de ligplaatsen van woonboten waaronder maximale diepgang en afmetingen.

De reactie van Waternet wordt in de nota inspraak en overleg uitgebreid beantwoord. Deze nota is als bijlage bij het bestemmingsplan gevoegd. Een aantal zaken is naar aanleiding van de reactie overgenomen in het bestemmingsplan, voor andere opmerkingen bestaan uit planologisch oogpunt redenen om dit niet te doen.

4.6 Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's die ontstaan voor de omgeving bij het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk, LPG, propaantanks en munitie over weg, water en spoor en door buisleidingen.

4.6.1 Inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijf, bijvoorbeeld rondom chemische fabrieken, LPG-tankstations en spoorwegemplacements waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij huizen, ziekenhuizen, scholen of winkels. Het besluit verplicht gemeenten en provincies wettelijk vanaf de inwerkingtreding van het besluit bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Het besluit is, op enkele onderdelen na, op 27 oktober 2004 in werking getreden.

Het besluit regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Daartoe legt het bestuur het plaatsgebonden risico vast en geeft het bestuur een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Een onderdeel van de verantwoordingsplicht heeft betrekking op de hoogte van het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol.

In het plangebied zijn geen risicovolle inrichtingen gelegen danwel planologisch mogelijk gemaakt die van invloed zijn op externe veiligheid voor nieuwe of bestaande (beperkt) kwetsbare objecten. Tevens zijn er geen risicovolle inrichtingen buiten het plangebied gelegen die op het plangebied van invloed zijn. In de regels wordt de vestiging van risicovolle inrichtingen op bedrijfsbestemmingen ingevolge het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi) uitgesloten.

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor het voorliggende bestemmingsplan.

4.6.2 Transport over weg, spoor en water

Water

In de nabije omgeving van het plangebied is het Amsterdam-Rijnkanaal gelegen. Regelgeving hiervoor is opgenomen in de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. Deze circulaire sluit aan bij de aard en normstelling van het BEVI. In het BEVI wordt voor de kwaliteitseisen voor het plaatsgebonden risico onderscheid gemaakt tussen grenswaarden en richtwaarden. Het onderscheid tussen grenswaarden en richtwaarden wordt in de circulaire aangehouden met betrekking tot kwetsbare objecten enerzijds en beperkt kwetsbare objecten anderzijds.

Daarbij is er onderscheid tussen bestaande situaties en nieuwe situaties. Onder bestaande situaties wordt verstaan: de bestaande transportstroom en voor de omgeving van de transportroute, vervangende nieuwbouw, bij vigerend bestemmingsplan de ontwikkelingen waarin het plan voorziet en indien er geen vigerend bestemmingsplan is, de fysieke situatie. Onder nieuwe situaties wordt verstaan elk nieuwbouwininitiatief dat geen vervangende nieuwbouw is.

Plaatsgebonden risico:

Voor het Amsterdam-Rijnkanaal dient rekening te worden gehouden met een risicocontour van 10^{-8} tot 25 meter, hetgeen niet leidt tot knelpunten daar de grenswaarde voor kwetsbare objecten 10^{-6} betreft. Het plangebied bevindt zich niet binnen de straal van 25 meter van het Amsterdam-Rijnkanaal.

Groepsrisico:

Het groepsrisico voor het verkeer over water, dat in en om het plangebied is gelegen, neemt als gevolg van dit bestemmingsplan niet toe, doordat het bestemmingsplan conserverend van aard is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt.

Binnenkort zal het Basisnet Water in werking treden. De circulaire komt daarmee te vervallen. Het Basisnet Water zal een plafond kennen qua transport van gevaarlijke stoffen, zodanig dat altijd wordt voldaan aan de norm van het plaatsgebonden risico. Uit het concept van het Basisnet Water blijkt dat een nieuw toetsingscriterium zal worden geïntroduceerd, namelijk het plasbrandaandachtsgebied. Binnen dit gebied (25 meter uit de oever van het Amsterdam-Rijnkanaal) mogen in principe geen nieuwe kwetsbare objecten worden bestemd. In dit bestemmingsplan is daar ook geen sprake van, zodat aan dit criterium wordt voldaan.

Het Basisnet Water kent ook de toets van het groepsrisico. Uit het concept blijkt dat pas bij een dichtheid van 1.500 personen per hectare een overschrijding van het groepsrisico dreigt. Zoals reeds eerder is gesteld, is er ook geen sprake van een toename van het groepsrisico, doordat het bestemmingsplan conserverend van aard is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, zodat berekening en verantwoording van het groepsrisico achterwege kan blijven.

Weg

De rijksweg A2 ligt op circa 500 meter van het plangebied. Volgens de Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen is een verdere beoordeling van risico's bij grotere afstanden dan 200 meter niet noodzakelijk. De plaatsgebonden risicocontour van de A2 is daarom niet van invloed op het plangebied. Voor de provinciale weg N201 geldt dat de plaatsgebonden risicocontour niet buiten de weg ligt.

Het vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen levert, over het algemeen, weinig problemen op ten aanzien van de veiligheid. Met name in zeer dichtbevolkte gebieden, indien op korte afstand van de weg grote groepen mensen verblijven, kunnen problemen spelen met externe veiligheid. Dit blijkt ook uit de inventarisatiestudie "CO-EV/Anker" van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (februari 2006). In de nabijheid van het plangebied zijn geen knelpunten geïntroduceerd. Het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg levert geen veiligheidsknelpunten op.

Naast de inventarisatiestudie "COEV/Anker" is ook het aankomende Basisnet Vervoer Gevaarlijke Stoffen geraadpleegd. In de Nota Vervoer Gevaarlijke Stoffen (Ministerie Verkeer en Waterstaat 2006) die is toegezonden aan de Tweede Kamer, wordt het Basisnet aangekondigd, waarin voor alle hoofdverbindingen over de weg, het water en het spoor wordt bepaald welk vervoer mag plaatsvinden en hoe de ruimte er omheen kan worden gebruikt. Het Basisnet maakt duidelijk over welke verbindingssassen het vervoer van gevaarlijke stoffen mag plaatsvinden en welke gevolgen dit heeft voor andere ruimtelijke functies (zoals wonen, werken en natuur) van een gebied. Bestuurders, omwonenden, hulpverleners en rampenbestrijding weten zo waar ze aan toe zijn.

De concept resultaten voor het Basisnet weg zijn in maart 2008 gerapporteerd. Voor de geïnventariseerde wegen blijkt dat, zelfs over wegen waar veel transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt, het veiligheidsrisico gering te zijn. Het is dan ook niet te verwachten dat de lokale wegen rondom het plangebied knelpunten opleveren wanneer deze worden beschouwd conform de nieuwe systematiek van het Basisnet.

Plaatsgebonden Risico en Groepsrisico

De normen voor het plaatsgebonden risico en/of groepsrisico worden, door vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, ter plaatse van het plangebied dan ook niet overschreden. Het groepsrisico voor het verkeer over wegen, die in en om het plangebied zijn gelegen, neemt als gevolg van dit bestemmingsplan niet toe, doordat het bestemmingsplan conserverend van aard is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt. Er zijn verder geen aanwijzingen dat het weggebruik van de wegen in de omgeving van het plangebied invloed hebben op het groepsrisico en de bestrijdbaarheid en beheersbaarheid van risico's en de zelfredzaamheid van individuen in de omgeving bij uitvoering van het plan.

Plasbrandaandachtsgebied

Voor de provinciale weg N201 is een plasbrandaandachtsgebied van toepassing van 30 meter. Aangezien het bestemmingsplan conserverend van aard is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, vormt het plasbrandaandachtsgebied van de N201 geen knelpunt voor het voorliggende bestemmingsplan.

Spoor

Het plangebied is niet in de nabijheid van de spoorverbinding Amsterdam-Utrecht gelegen. Het voorliggende bestemmingsplan heeft dan ook geen invloed op het plaatsgebonden risico en het groepsrisico van de spoorverbinding Amsterdam-Utrecht. Daarbij worden er in het voorliggende bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

Uit de tussenstand concept-Basisnet Spoor, zoals dat door de Minister van Verkeer en Waterstaat aan de Tweede Kamer is aangeboden blijkt dat de Werkgroep Basisnet Spoor de ambitie heeft om de risico's op spoorlijnen te verlagen door ondermeer zoveel mogelijk vervoer van gevaarlijke stoffen over te hevelen naar de Betuwelijn en de toekomstige Hanzelijn. Het is dan ook niet te verwachten dat op dit traject in de toekomst het vervoer van gevaarlijke stoffen zodanig toeneemt dat de normen voor het Plaatsgebonden Risico en Groepsrisico zullen worden overschreden.

4.6.3 Transport door buisleidingen

De aanwezigheid van een aardgasleiding heeft gevolgen op de externe veiligheid langs de leiding. Het gevolg hiervan is dat een bebouwingsafstand voor woonbebouwing en bijzondere objecten in acht dient te worden genomen. Binnen de 'belemmerde strook' mag in beginsel geen enkele vorm van bebouwing worden toegestaan in verband met beheer van de leiding. De AMvB waarin externe veiligheid rondom aardgasleidingen geregeld wordt, is nog niet vastgesteld, maar zal op termijn de bestaande circulaire 'zonering langs aardgasleidingen' vervangen. Hierin wordt de gebruikelijke werkwijze met de criteria plaatsgebonden risico (PR) en groepsgebonden risico (GR) gehanteerd. Gasunie adviseert nu alvast rekening te houden met de nieuwe AMvB. Nieuwe ontwikkelingen moeten rekening houden met die norm. In het voorliggende bestemmingsplan worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

4.6.4 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de risico's laag of niet aanwezig zijn en dat nader onderzoek niet noodzakelijk is. Reden hiervoor is dat het bestemmingsplan conserverend van aard is en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt. Het aspect externe veiligheid vormt dan ook geen belemmering voor het voorliggende bestemmingsplan.

5 Het juridische plan

5.1 Algemeen

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding (digitaal en analoog), regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gehanteerd. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en planregels betreffende het gebruik gekoppeld.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beoogredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

Het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en de regels. De regels zijn gerelateerd aan de verbeelding, zodat verbeelding en regels in onderlinge samenhang dienen te worden gehanteerd.

5.2 Artikelsgewijs bespreking

Artikel 1. Begrippen

In artikel 1 is een aantal begrippen nader gedefinieerd teneinde onduidelijkheid te voorkomen. Voor een groot deel is aangesloten bij de in de gemeente gebruikelijke definities; andere definities zijn toegesneden op de specifieke situatie.

Artikel 2. Wijze van meten

In artikel 2 wordt aangegeven op welke wijze moet worden gemeten bij het beoordelen of de maatvoering in overeenstemming is met de regels.

Artikel 3 t/m 9. Bestemmingsregels

De specifieke bestemmingen worden verderop in dit hoofdstuk besproken.

Artikel 10. Anti-dubbeltelregel

Met de anti-dubbeltelregel is geregeld dat grond die reeds eerder bij een verleende bouwvergunning is meegenomen niet nog eens bij de verlening van een nieuwe bouwvergunning mag worden meegenomen. Deze dubbeltelregel heeft uitsluitend betrekking op situaties die plaatsvinden onder het geldende bestemmingsplan. Het is dus niet zo dat gronden die zijn meegeteld bij het verlenen van een bouwvergunning onder een vorig bestemmingsplan, bij het verlenen van een bouwvergunning onder het nieuwe bestemmingsplan ook buiten beschouwing moeten worden gelaten.

Artikel 11. Algemene bouwregels

In de algemene bouwregels wordt geregeld dat bij afwijkingen van de bestaande maatvoering ten opzichte van de bouwregels de bestaande maatvoering als minimum of maximum geldt.

Artikel 12. Algemene gebruiksregels

In de gebruiksregel is aangegeven dat het niet is toegestaan om gronden en opstallen te gebruiken in strijd met de bestemming. Een aantal vormen van gebruik dat in ieder geval strijdig wordt bevonden, is opgesomd in deze bepaling.

Artikel 13. Algemene aanduidingsregels

In de algemene aanduidingsregels wordt aangegeven welke aanduidingen voor bepaalde delen van het plangebied gelden. Het gaat hier om een wijzigingsgebied waar Burgemeester en Wethouders bevoegd zijn het aantal toegestane woonschepen naar beneden toe bij te stellen. Natuurmonumenten heeft in het huurcontract aangegeven dat men nog éénmaal de ligplaats mag verkopen maar het woonschip niet mag vervangen. De privaatrechtelijke overeenkomsten zijn niet in alle gevallen gelijkloidend. Echter de intentie van de provincie en natuurmonumenten is dat voor het deel van het plangebied waar de wijzigingsbevoegdheid geldt een uitsterfconstructie van toepassing is en dat hier op termijn de woonboten verdwijnen. Mocht Natuurmonumenten van deze clausule gebruik willen maken kan via de wijzigingsbevoegdheid het aantal ligplaatsen worden teruggebracht. De gemeente wil voorkomen dat een lege ligplaats ontstaat die wel bestemd is. Indien dit zou gebeuren is de kans aanwezig dat binnen het bestemmingsvlak een ander woonschip wordt gelegd. Immers de exacte ligging van een ligplaats is niet begrensd om nog enige flexibiliteit van de ligging van de woonboot te behouden. De wijzigingsbevoegdheid is dus specifiek bedoeld om het aantal woonschepenligplaatsen te reguleren indien er een boot wordt gesaneerd. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om door middel van deze wijzigingsbevoegdheid het aantal boten actief te gaan saneren. Pas als de 'uitsterf situatie is bereikt' (dus als de overeenkomst tussen Natuurmonumenten en de woonboot eigenaar ten einde komt) wenst de Gemeente de plek op te kunnen heffen.

Daarnaast is er een molenbiotop opgenomen in het bestemmingsplan waar Burgemeester en Wethouders bevoegd zijn aanvullende eisen aan de hoogte van gebouwen te stellen.

Artikel 14. Algemene afwijkingsregels

Op basis van deze regeling zijn Burgemeester en Wethouders bevoegd om voor de gronden binnen het plangebied af te wijken van de in de bestemmingen opgenomen bebouwingsregels. Het gaat hier om veranderingen van beperkte aard, zoals het bouwen van gebouwtjes van openbaar nut en het vergroten van de maatvoering van bouwwerken met 10 %.

Artikel 15. Algemene procedureregels

In dit artikel is opgenomen dat voor de afwijkingen van het bestemmingsplan procedureregels moeten worden doorlopen, alvorens Burgemeester en wethouders medewerking kunnen verlenen. Hierdoor wordt verzekerd dat de belangen van de gebruikers in het plangebied in het voetlicht treden.

Artikel 16. Uitsluiting aanvullende werking bouwverordening

Dit artikel geeft aan op welke stedenbouwkundige aspecten de bouwverordening uitsluitend van toepassing is.

Artikel 16. Overgangsrecht

In dit artikel is onder meer aangegeven dat bouwwerken die ten tijde van het in ontwerp ter inzage leggen van dit plan aanwezig zijn mogen blijven bestaan, ondanks dat zij afwijken van het plan. Gebruik van gronden en opstallen zoals dat op het moment van de vaststelling van dit plan plaatsvindt mag, hoewel het afwijkt van het plan niettemin worden gecontinueerd. Onder gebruik van gronden valt ook het gebruik van water voor het afmeren van een woonschip. Een woonschip zelf valt dus niet onder het overgangsrecht voor bouwwerken maar onder het overgangsrecht voor gebruik. Gebruik dat reeds onder het hiervoor geldende bestemmingsplan illegaal is aangevangen en ook volgens het nieuwe bestemmingsplan niet kan, blijft illegaal en mag dus niet worden voortgezet.

Artikel 17. Slotregel

In dit artikel is de benaming van het plan opgenomen.

5.3 Bestemmingen

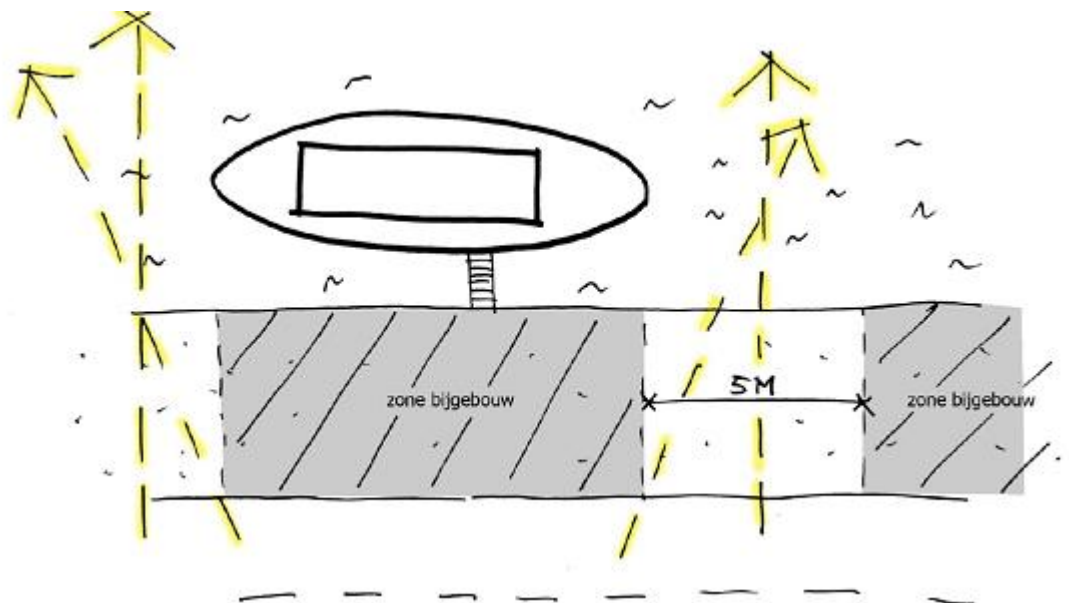
Dit bestemmingsplan kent de bestemmingen; "Groen", "Tuin - 1", "Tuin - 2", "Tuin - 3", "Verkeer en Verblijfsgebied", "Water" en "Waterstaat - Waterkering".

Bestemming "Groen"

De bestemming groen is toegekend aan het IJsvogelpad en de aanliggende gronden. Deze gronden zijn bestemd voor groen en bijbehorende zaken waaronder in ieder geval voet- en fietspaden. In deze bestemming zijn uitsluitend bouwwerken geen gebouwen zijnde toegestaan ten dienste van de bestemming.

Bestemming "Tuin - 1"

Deze bestemming betreft de niet openbare gronden die "tuin" zijn in de gebruikelijke betekenis van het woord en die dat dienen te blijven. Voor bijgebouwen geldt dat per woonschip één bijgebouw mag worden gebouwd. In verband met het zicht op de Vecht is de oppervlakte van het bijgebouw beperkt tot 9 vierkante meter. Een bijgebouw is toegestaan tot 12 vierkante meter, maar dan moet in verband met de gewenste doorzichten, worden voldaan aan een van de volgende twee voorwaarden. Ten eerste is deze grotere oppervlakte toegestaan wanneer het bijgebouw volledig binnen de horizontale projectie van het woonschip op de oever valt (zie afbeelding, zone bijgebouw links).

Ten tweede mag het bijgebouw een oppervlakte van 12 vierkante meter hebben wanneer dit gebouw wordt gebouwd op een afstand van minimaal 5 meter van de horizontale projectie van het woonschip (zie afbeelding, zone bijgebouw rechts). Als aanvullende voorwaarde geldt dat deze gronden tevens moeten zijn gelegen op een afstand van minimaal 5 meter van de horizontale projectie van naastgelegen woonschepen. Hierdoor blijft de bebouwing in de 5 meter zone (zie afbeelding) van alle woonschepen beperkt.

Bestemming "Tuin - 2"

Deze bestemming betreft de niet openbare gronden die "tuin" zijn in de gebruikelijke betekenis van het woord en die dat dienen te blijven. Op gronden met deze bestemming is bij dwars op de oever liggende woonboten één bijgebouw van 12 m² toegestaan met een maximale bouwhoogte van 2,7 m. Het verschil met de bestemming "Tuin - 2", die geldt voor de tuinen van de woonschepen die evenwijdig aan de oever liggen is dat de maximale oppervlakte van de toegestane bijgebouwen groter is namelijk 12 m². Verder zijn alleen bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan.

Bestemming "Tuin - 3"

Ook deze bestemming betreft de niet openbare gronden die "tuin" zijn in de gebruikelijke betekenis van het woord en die dat dienen te blijven. De bestemming "Tuin - 3" heeft daarbij betrekking op de tuinen van de woonschepen gelegen in het stedelijk gebied van Loenen aan de Vecht. Het verschil met de bestemming "Tuin - 3", die geldt voor de tuinen van de woonschepen in het landelijk gebied is dat de maximale gooten bouwhoogte van de toegestane bijgebouwen groter zijn, respectievelijk 3 en 4 m. De oppervlakte van het bijgebouw is gelijk aan de oppervlakte van het bijgebouw binnen de bestemming "Tuin" en bedraagt 9 m². Verder zijn alleen bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan.

Bestemming "Verkeer - Verblijfsgebied"

Deze bestemming betreft de garageboxen aan het Angstelpad en de ontsluiting hiervan. Omdat het hier geen tuin betreft is er voor gekozen dit apart te bestemmen. De garageboxen zijn als zodanig aangeduid, verder is het niet mogelijk binnen de bestemming gebouwen te bouwen.

Bestemming "Water"

Het in het plangebied voorkomende oppervlaktewater met een functie voor de waterberging of waterhuishouding en de overige grotere wateroppervlakten zijn bestemd tot "Water". Ook de realisatie van bruggen, dammen, steigers, oeverbeschoeiingen en duikers is mogelijk binnen deze bestemming evenals overige bouwwerken geen gebouwen zijnde.

De woonschepen zijn gemaximaliseerd tot het bestaande aantal en hebben elk hun eigen aanduidingsvlak. Hierdoor is het niet mogelijk om extra woonschepen af te meten. Tevens zijn voor woonschepenligplaatsen voorwaarden qua maatvoering en situering opgenomen. Hiervan kan worden afgeweken door middel af te wijken van het bestemmingsplan indien de landschappelijke inpassing verbeterd en de cultuurhistorische waarden behouden blijven. Ook is het steigerbeleid in deze bestemming opgenomen.

De regeling van artikel 7.1.3. is opgenomen in verband met bestaande woonschepen. Op grond van dit artikel worden bestaande woonschepen met maatvoering die groter is dan de maatvoering zoals opgenomen in het artikel 7.1.2, gerespecteerd. In geval van een overschrijding van de maatvoering, mag het bestaande woonschip echter niet verder worden vergroot, ook niet voor die onderdelen waarvan de maatvoering van artikel 7.1.2 niet wordt overschreden. Wel is het uiteraard mogelijk om het bestaande woonschip te vervangen door een woonschip dat wel voldoet aan de maatvoering zoals opgenomen in artikel 7.1.2.

Bestemming “Waterstaat - Waterkering”

De Vecht en Angstel stromen door het plangebied. Voor het behoud van de waterkering langs deze rivieren geldt dat in het bestemmingsplan hiervoor een beschermende regeling is opgenomen. In principe mogen alleen bouwwerken geen gebouwen zijnde worden gerealiseerd, mits wordt voldaan aan de maximale bouwhoogte. Voor het realiseren van gebouwen is een afwijkmogelijkheid opgenomen waarbij vooraf instemming van de waterbeheerder noodzakelijk is. Tevens is een aanlegvergunningstelsel opgenomen om de waterkering te beschermen tegen de verschillende werken en werkzaamheden.

6 Economische uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6, eerste lid, sub f van het Besluit ruimtelijke ordening 2008 (Bro) onderzoek plaats te vinden naar de uitvoerbaarheid van het plan. Er is sprake van een conserverend plan, waarin de bestaande situatie wordt vastgelegd. Hierdoor zijn er geen kosten, buiten het de kosten voor het opstellen van het bestemmingsplan, voor de gemeente. Daarbij is het bestemmingsplan onderdeel van de doorwerking van het provinciale beleid naar gemeentelijk beleid. Eventuele planschade wordt op basis van artikel 6.8 Wro verhaald op de provincie.

De economische haalbaarheid van het voorliggende bestemmingsplan is hiermee voldoende aangetoond.

7 Procedure

De procedure die het bestemmingsplan Woonschepen volgt, is de procedure zoals deze door de nieuwe Wet ruimtelijke ordening van 1 juli 2008 wordt voorgeschreven.

7.1 Inspraak

De verplichting om inspraak te verlenen op een bestemmingsplan, zoals dat was geregeld in artikel 6a WRO, is vervallen. Hiermee is de verplichting komen te vervallen, maar niet inspraak als zodanig. Gekozen is om inspraak te verlenen, waarbij een termijn van inzage van 6 weken gevolgd is op basis van de gemeentelijke inspraakverordening. De ingekomen reacties zijn samengevat en van een beantwoording voorzien in de als bijlage bijgevoegde nota inspraak en overleg.

7.2 Overleg

Het voorontwerpbestemmingsplan is in het kader van artikel 3.1.1 Bro voorgelegd worden aan de wettelijk aangewezen overleginstanties. De reacties van de overleginstanties zijn samengevat en van een beantwoording voorzien in de als bijlage bijgevoegde nota inspraak en overleg.

7.3 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan is ter inzage gelegd. De ingediende zienswijzen zijn in de bijlage Nota zienswijzen samengevat weergegeven en van een beantwoording voorzien.